PROCESSVS,

ET FINIS CAVSÆ

ANGELOPOLITANÆ

CVM BREVI

S^MI D. N. INNOCENTII X.

PETITO

Ab Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D.D. Ioanne de Pa lafox Epiſcopo Angelopolitano.

Et per duplicatum repetito a R R. P P. Societatis* IESV *Angelopolitanæ Diœceſis.

Confirmante nonnullas declarationes à S. Congregatione ſpecialiter deputata á Sanctiſſ. D.N. emanatas, petitas ab vtraque Parte.

Necnon cum Monitorijs ſuper obſeruatione dicti Breuis.

Et inſuper cũ Facto concordato ex cōmiſſione S. Congregationis.

ET EPISTOLA

Ab eadem S. Congregatione poſt Factum concordatum dicto D. Epiſcopo ad fauorem PP. ſcripta.

Romæ, ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoolſt.

Die 5. Nouembris M. DC. LIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

MONITORIVM, ET

Breue Sanctiſſ. D. N. Innocentij X.

PROSPER Caſſarellus Protonotarius Apoſtolicus V. Signaturæ Sanctiſsimi D. N. Papę Referendarius, nec non Curiæ Cauſarum Camerę Apoſtolicę generalis Auditor, Romanæque Curiæ Iudex ordinarius ſententiarum quoque, & cenſurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac litterarum Apoſtolicarum quarumcunque vniuerſalis, & merus Exequtor ab eodem Sanctiſſ. D. N. Papa ſpecialiter electus, & deputatus. Vniuerſis & ſingulis RR. DD. Abbatibus. Prioribus, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurarijs, Parrocchialiumque Eccleſiarum, ſiue Rectoribus eorũq; Plebanis, V. Plebanis Clericis, Curatis, Notarijs, Tabellionibus, & Officialibus quibuſcũq; illique, vel illis, ad quẽ, ſeu ad quos præſentes noſtræ litteræ peruenerint. ſeu quomodolibet præſentabuntur, ſalutem in Domino, & noſtris huiuſmodi, immò verius Apoſtolicis firmiter, & inviolabiliter obedire mandatis: Excitatis inter Illuſtriſſimum & Reuerendiſſimum D. Ven. Fratrem noſtrum Joannem Epiſcopum Angelopolitanum in Indijs Occidentalibus ex vna, & RR. Patres Clericos Regulares Societatis JESU partibus ex altera, nonnullis etiam extraiudicialibus differentijs, & controuerſijs de, & ſuper, munere prædicandi Uerbum Dei, ac ſuper confeſſionibus laicorum audiendis &c. rebuſque alijs, de quibus in proceſſu cauſæ, & cauſarum, huiuſmodi in partibus fabricato, & qui ad Vrbem dicitur tranſmiſſus & pro ſimilibus differentijs ſopiendis, & terminandis a dicto Sanctiſſimo in Chriſto Patre, & Domino Noſtro Domino Innocentio Diuina Prouidentia Papa Decimo, & per ſuam Sanctitatem eis remiſſis ad particularem nonnullorum S. R. E. Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorũ DD. Cardinalium, ac Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Prælatorum nota dignorum Congregationem: Talis Congregatio viſis videndis, & conſideratis conſiderandis Decretum quoddam interpoſuit in inferius inſerendis litteris Apoſtolicis relatum, & enarratum, & eo in forma Epiſtolæ coram Nobis, & in actis infraſcripti noſtri Notarij deſuper, & ſub die decima ſeptima præteriti præſentato, & reſpectiuè exhibito, & producto ſub ipſa die prefatis RR. Patribus Societatis JESU requirentibus & petentibus a Nobis obſeruationem dicti Decreti, ſeu Epiſtolę, Monitorium pro illius obſeruatione ad Partes, ſcilicet ad ipſas Indias trãſmittendum conceſſimus, ad quod condignam volumus haberi relationem, & vlterius propoſitis in præfata Sacra Congregatione, tam pro parte præfati Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Epiſcopi,

quam prò parte eorumdem RR. Patrum Societatis Ieſu nonnullis dubijs, de quibus pariter infra regiſtrandis litteris eadem Sacra Congregatio ſingulariter ſingulis reſpondit, illaque reſolvit, vt in eiſdem litteris. Et vltimo loco habito pro parte præfati D. Epiſcopi ad eumdem Sanctiſſimum recurſu, pro ſimilium decretorum confirmatione, emanarunt litteræ Apoſtolicæ in forma Breuis ſub annulo Piſcatoris deſuper expeditæ, & per Jlluſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Gualterium Gualterium ſimilium litterarum Apoſtolicarum in forma Breuis Secretarium, vt apparet, ſubſcriptæ, quarum duplicatum, quod per dictos Patres petitum fuit, Admodum R. P. Pirrhus Gherardus, Procurator Generalis totius Societatis Jeſu præ manibus habens nobis exhibuit, & præſentauit tenoris ſequentis, videlicet, &c. INNOCENTIUS Papa Decimus. Ad futuram rei memoriam. Alias à Nobis emanarunt litteræ in ſimili forma Breuis tenoris ſequentis, videlicèt, Innnocentius Papa Decimus. Ad futuram rei memoriam. Cum ſicut accepimus aliquę fuerint ortæ differentiæ inter Ueñ. Fratrem Ioannem Epiſcopum Angelopolitanum, ſiuè Populi Sanctorum Angelorum in Jndijs Occidentalibus ex vna, & Dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jeſu partibus ex altera, de, & ſuper munere prædicationis Verbi Dei, tàm in proprijs eorumdem Clericorum Regularium petita ſolum Epiſcopi Benedictione, quàm in alienis Eccleſijs, petita, & obtenta ab eodem Epiſcopo Diœceſano licentiæ exercendi, necnon ſuper Confeſſionibus Laicorum audiendis prȩuio examine, ſiuè approbatione eiuſdem Epiſcopi Diœceſani, quæ dicti Clerici Regulares in vim priuilegiorum prædictæ Societati Apoſtolica authoritate conceſſorum ſibi proprio iure, licere prætendebant, & deſuper in partibus fuerit deuentum ad plures actus iudiciales, & pro parte Clericorum Regularium huiuſmodi ad electionem Conſervatorum priuilegiorum huiuſmodi: Nobiſque tam dicti Ioannis Epiſcopi, quam eorundem Clericorum Regularium nomine, pro ſopiendis differentijs huiuſmodi, quædam dubia deciſionem differentiarum prædictarum, necnon Iuriſdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipſorum Clericorum Regularium exemptionem à Juriſdictione Ordinarij concernentia fuerint propoſita, ad quæ ambæ partes reſponderi; & quid deſuper obſeruandum ſit authoritate noſtra Apoſtolica ſtatui, & ſtabiliri deſiderabant; Nos qui omnium fidelium, & præſertim Eccleſiaſticorum quieti libenter incumbimus differentias prædictas, totumque negotium particulari Congregationi aliquorum Veñ fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curię Prælatorum examinan. commiſſimus, qui auditis ſæpius Procuratoribus prædicti Ioannis Epiſcopi, necnon Procuratore Generali Societatis prædictæ negocio mature diſcuſſo omnibus dubijs, & petitionibus hinc inde propoſitis reſponderunt, prout ſequitur videlicèt. Sacra Congregatio à Sanctiſſimo Domino Noſtro deputata ſuper controuerſijs vertentibus inter Epiſcopum Angelorum in Jndijs Occidetalibus, & Religioſos Societatis Ieſu ſæpius

auditis

auditis Procuratoribus ab eodem Epiſcopo ad Vrbem alligatis, necnõ ipſius Societatis Procuratore generali, negocioque accurate diſcuſſo, cenſuit prædictos Religioſos nequaquam poſſe in Ciuitate, & Diœceſi Angelopolitana perſonarum ſecularium confeſsiones audire ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, † nec Verbum Dei prædicare in Eccleſijs ſui ordinis, non petita ipſius Benedictione, nec in alijs Eccleſijs ſine eius licentia, nec in Eccleſijs etiam ſui ordinis ipſo contradicente, & cõtrauenientes ab Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato coerceri, & puniri poſſe etiam cenſuris Eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis ſan. mem. Gregorij XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei Prouidẽtia. Ac proinde memoratis Religioſis qui huiuſmodi aprobationem, ac licentiam ſe obtinuiſſe non docuerint, potuiſſe Epiſcopũ, ſeu eius generalẽ Vicarium præcipere ſub pœna excomunicationis latę ſententiæ, vt à Confeſsionibus audiẽdis, & Verbi Dei prædicatione abſtinerent, nec ob eã cauſã licuiſſe dictis Religioſis quaſi à manifeſtis iniurijs, & violentijs eligere Cõſervatores, eoſq; vt prædicitur electos, in Epiſcopũ, eiuſq; Vicarium generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminaſſe. Cæterum Sacra Congregatio ſeriò in Domino hortatur, ac monet Epiſcopum, vt Chriſtianæ manſuetudinis memor erga Societatem Ieſu, quæ laudabili ſuo inſtituto in Eccleſia Dei tam fructuoſe laborauit, ac ſine intermiſsione laborat, paterno ſe gerat affectu, eamque in Regimine Eccleſiæ ſuæ per vtilem Adiutricem agnoſcens benignè foueat, ac priſtinæ ſuæ benevolentiæ reſtituat, quemadmodum S. Congregatio ipſum facturum confidit, ſibique certò pollicetur, cum eius zelum, pietatem, ac paſtoralem ſollicitudinem compertam habeat. Datum Romæ die xvj. Aprilis anno 1648. Et præmiſſorum occaſione proparte prædicti Ioannis Epiſcopi; necnon Religioſſorum Societatis Ieſu in eadem Congregatione propoſita fuerunt diuerſa dubia, demandato Sanctiſsimi reſolvenda, quæ quidem Sac. Congregatio ſæpius auditis, vt in præmiſsis ab eodem Epiſcopo ad Vrbem miſsis, necnon Procuratore Generali ipſius Societatis, negocioque maturè perpenſo, ad ſingula dubia ab vtraque parte propoſita, reſpondit, ordine quo ſequitur. Primo, An in caſu quo Epiſcopus præcipiat decreta aliqua Concilij Tridentini à Regularibus obſervari, & executioni demandari; Regulares quicumque etiam Societatis Ieſu ſub prætextu, quod huiuſmodi Præcepta infringant ſua priuilegia poſsint eligere Conſervatores? Congregatio reſpondit †, ſi Epiſcopus præcipiat Regularibus etiam Societatis Ieſu, vt decreta aliqua Concilij Tridentini obſervent, ac exequantur in illis caſibus; in quibus per ipſum Concilium, vel Conſtitutiones Apoſtolicas Regulares exempti ſubijciuntur iuriſdictioni, & correctioni Epiſcopi minimè licere ipſius Regularibus ob eam cauſam Conſervatores eligere. II. An quãdo Ordinarius procedit iuris ordine ſervato adverſus Regulares prædictos in caſibus, in quibus per Conciliũ Tridentinum, vel Cõſtitutiones Apoſtolicas, ipſi, ſubijciũtur, poſſint Cõſervatores Iudices

aſsignare? Reſpondit †, vt ad proximum non poſſe. III. An Regulari-
bus etiam Societatis Ieſu aſſerentibus ſe habere priuilegia, quo minus
obediant Epiſcopo in executione decretorum iuris communis, Concilij
Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, Ordinarij debeant ipſis
adhibere fidem, abſque exhibitione huiuſmodi preuilegiorum? Reſpon-
dit, Ordinarios non teneri huiuſmodi aſſertioni fidem adhibere abſque
integrali priuilegiorum exhibitione. IV. An in caſu quo Regulares qui
cumque etiam Societatis Ieſu exhibeant aliqua priuilegia, & Ordinarij
iudicent ea non ſuffragari caſui, de quo agitur, & ad rem non facere, Re-
gulares prædicti poſsint, & debeant prouocari ad Summum Pontificem,
vel in partibus Indiarum remotiſsimis ad Metropolitanum, ſiuè Ordina-
rium viciniorem, vel potius poſsint hoc caſu eligere Iudices Conſerva-
tores? Reſpondit †, ſi verba priuilegiorum ſint obſcura, & ambigua, non
licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorē Epiſcopum, nec Con-
ſervatores eligere, ſed Summum Pontificem pro interpretatione eſſe ad
eundum. V. Vtrùm Conſtitutio fel. rec. Gregorij XV. circa Conſervato-
res Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentiſ-
ſimorum Sac. Congregationis Concilij Tridentini Interpretum deſuper
editis æquè afficiat, & comprehendat Religioſos Societatis Ieſu, ac reli-
quos Regulares, ita vt omnia alia prædicta Societatis priuilegia fue-
rint reducta ad terminos dictæ Conſtitutionis; & ſic imposterum debeant
ab ijs, eligi Conſervatores, iuxta formam, & tenorem prædictæ Con-
ſtitutionis? Reſpondit †, huiuſmodi Conſtitutionem cum declarationi-
bus, vt præfertur, editis æquè afficere Religioſos Societatis Ieſu, atque
aliorum ordinum, & Conſervatores ad illius præſcriptum eſſe eligen-
dos, non obſtantibus quibuſvis priuilegijs; quippè quæ omnia ſunt re-
dacta ad terminos ipſius Conſtitutionis. VI. An Regulares prædicti gra-
uati ęre alieno, vel ad ratiocinia, vel Teſtamentorum exequutores poſ-
ſint conveniri coram Ordinario, ſi Conſervatores non nominauerint intra
tempus habile ab Ordinario præſcriptum? Reſpondit †, Regulares in cau
ſis præfatis coram Ordinario loci eſſe conveniendos, ſi ad prę ſcriptum
Conſtitutionis ſan. mem. Gregorij XV. Conſervatores non elegerint,
Ipſiuſque electionis documentum intra præfinitum tempus in actis Cu-
riæ ipſius Ordinarij non exhibuerint, ac dimiſerint. VII. An dicti Regu-
lares Conſervatores ſiuè ad Iura, ſiuè ad priuilegia tuenda aſſumentes
teneantur ante exercitium commiſsionis præſtare cautionem coram Or-
dinario, ſiuè alio Iudice competenti de Iudicio ſiſti, & iudicatum ſolven-
do, caſu quo in lite ſiuè cauſa ſuccubuerint? Reſpondit †, non teneri.
VIII. An quando Epiſcopi, iura, vel decimas Cathedralium adverſus
Regulares prædictos dote ſua ſpoliantes Eccleſias coram Iudice compe-
tente tuentur, libroſque, memorialia, & allegationes producunt, Ius Ec-
cleſiarum Cathedraliũ exprimentes, & acquiſitionis Religioſorum, alia-
que id generis adnumerantes, huiuſmodi ſcriptorum occaſione poſſint
Regulares nominare Conſervatores, prætendentes iniuriam ſibi inferi in

ſeſe

referendo immoderatas acquiſitiones? Reſpondit†, ſi Epiſcopi pro tuen-
dis Iuribus Cathedralium Eccleſiarum coram Judice Competenti hu-
iuſmodi ſcripta producant ,; & Regularium immoderatas acquiſitiones
veraciter, & modeſtè referant, non licere Regularibus ob eam cauſã ad
Conſeruatores recurrere. IX. Utrum Regulares quicumque etiam Socie
tatis Jeſu poſſint adminiſtrare Sacramentum pænitentiæ ſecularibus
abſque licentia Epiſcopi diœceſani, etiam ſi in aliena diœceſi approba-
tus ſit? Reſpõdit, Regulares etiam Societatis Jeſu in vna diœceſi ab Epiſ
copo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, ne
quaquam poſſe in aliena diœceſi huiuſmodi Confeſſiones audire , ſine
approbatione Epiſcopi Diœceſani. X. An Epiſcopus contradictos Regu
lares audientes in ſua diœceſi Confeſſiones ſecularium abſque ſua appro
batione, vel Concionantes abque licentia Epiſcopi, intra, & extra pro-
prias Eccleſias poſſint procedere, eos a talibus miniſterijs remouendo, ſi
ne præceptis, & alijs Iuris remedijs coercendo? Reſpondit†, eiſdem Regu
laribus, qui Confeſſiones perſonarum ſecularium audiunt ſine approba
tio ne Epiſcopi loci, vel prædicant, in Eccleſijs ſui Ordinis non petita il-
lius benedictione, aut in alijs Eccleſijs abſque ipſius licentia, vel in Ec-
cleſijs etiam ſui ordinis ipſo contradicente poſſe Epiſcopum in vim Cõſ
titutionis fel. rec. Gregorij XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei prouiden
tia, tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatum adminiſtrationem Sacramen
ti pęnitentiæ, ac munus prædicationis interdicere, eoſque iuris remedijs
coercere, & punire. XI. An quando Epiſcopo conſtat dictas licentias ob
tentas non fuiſſe, ipſe poſſit præcipere, vt donec licentiam intra pręſcrip
tum tempus exhibeant à tali miniſterio abſtineant , & An requirendus
ſit per Epiſcopum pro his exhibendis Prouincialis in alia diœceſi, vel lõ
giſſimè exiſtens, vel ipſi Regulares Confeſſarij, vel eorum ſuperiores
eiuſdem Dioceſis, in qua prædicta exercent? Reſpondit, poſſe Epiſcopum
ſic præcipere, nec pro huiuſmodi licentijs requirendũ eſſe Prouincialem,
ſed ſatis eſſe ipſos Religioſos requirere, aut eorum ſuperiores in diœce-
ſi Epiſcopi exiſtentas. XII. An ſi continget , vt aliquis prædictorum
Regularium inſurgat contra Epiſcopum in propria Diœceſi maledic-
tis, cum ſcripto , vel dicto, populum ſcandalizando, poſſit ab Epiſco
po puniri, & qua animaduerſione, & quid, ſi huiuſmodi delinquens tran
ſiuerit ad aliam diœceſim hoc caſu ſeruandum ſit? & qua pæna punien-
dus ſit Regularis, qui commorans in vna Diœceſi ſpargat famoſos libel-
los contra Ordinarium alterius diœceſis? Reſpondit†, ſi Regularis intra
Clauſtra degens, extra ea, in caſibus in dubio expreſſis, ita notorie deli-
querit, vt Populo ſcandalo ſit Epiſcopo inſtante teneri ſuperiorem Re-
gularem infra tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeuerè illum punire,
ac de punitione Epiſcopum certiorem facere , alioquin ſic delinquen-
tem ab Epiſcopo puniri poſſe ad preſcriptum Concilij Tridentini c. 14.
ſeſſ. 25. de Regul. quod ſi delinquens ad aliam diœceſim migrauerit, ſer-
uandum eſſe quod præcipitur in Conſtitutione ſan. mem. Clementis
Octaui

Octaui incipien. ſuſcepti muneris ratio. XIIJ. An Conſeruatores nominati, & electi à Regularibus prędictis ante exercitium ſuæ Commiſsionis teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario ſub pœna nullitatis actuum? Reſpondit, vtique teneri. XIV. An priuilegia, quæ ſunt contra iuriſdictionem Ordinarij, & quibus gaudet, & gaudere prætendunt Regulares prędicti debeant Epiſcopis notificari, ſiue inſinuari? Reſpondit, Regulares teneri huiuſmodi priuilegia Epiſcopo exhibere, ſi eis vti voluerint. XV. An prædia ruſtica metallorum, fodinæ, ſacchari, opificinæ à Regularibus Societatis, vel alijs poſſeſſa, vel aliæ Domus ſæculares, in quibus, videlicet vnus, vel duo Regulares tantum commorantur, gaudeant priuilegio Collegiorum, ſeu Conventuum? Reſpondit, non gaudere. XVI. Vtrùm Regulares prædicti Apothecas quarumcumque mercium, macella, & ſimilia præſertim propè Collegia, ſiuè Conventus exercentis poſsint ab Ordinario ſub cenſuris inhiberi, ne huiuſmodi exerceant? Reſpondit †, non poſſe Epiſcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, ſed ſi in præmiſsis ita notoriè deliquãt extra clauſtra, vt Populo ſcandalo ſint, ſervandum eſſe, quod dictum eſt ſupra in reſponſione ad duodecimum. XVIJ. Vtrùm Regulares, etiam Patres Ieſuitæ in ſuis prędijs, opificinis, alijſque ſuis Domibus ſæcularibus ſitis intra limites Parochialium ad ſe non ſpectantium, poſsint adminiſtrare Sacramentũ Baptiſmatis, ſolemnis Matrimonij, extremæ Vnctionis, & Euchariſtiæ in feſto Paſchatis famulis, mercenarijs, Ruſticis, ſiue alijs id genus Hominibus ſæcularibus abſque Ordinarij, vel Parroqui licentia? Reſpondit, non poſſe. XVIIJ. Vtrùm Patres Societatis in Ciuitate, & Diœceſi Angelorum poſsint conſecrare vaſa ſacra, altaria & ſimilia, in quibus Vnctio requiritur? Reſpondit, itidem, non poſſe. Pro parte verò Religioſorum Societatis Ieſu propoſita fuerunt infraſcripta dubia. Primo, An, Epiſcopi in partibus Indiarum poſſint ex integro totum vnum Monaſterium, vel Collegium ab audiendis Confeſsionibus ſuſpendere? Reſpondit, Epiſcopos Indiarum poſſe quidem omnibus ſimul vnius Monaſterij, vel Collegij Confeſſarijs adimere facultatem audiendi Confeſsiones perſonarum ſæcularium, etiam in conſulta Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium negotijs propoſita, cum Decretum ab ea editum ſub die 20. Nouembris 1615. ex intentionis defectu, & conuenientia morali, non extendatur ad Regiones illas tam longè ab Vrbe diſsitas †. Verùm ab hac generali ſuſpenſione, quæ vix ſine ſcandalo & animarum pernitie contingere poteſt, abſtinẽdum eſſe Epiſcopis, niſi grauiſsima ſubſiſtente cauſa ſuper quo Sac. Congregatio illorum conſcientias grauiter voluit eſſe oneratas. Secundo, An, Epiſcopus Regularem pro Confeſsionibus ſemel approbatum ſine noua cauſa ſuſpendere poſsit ab ipſis Confeſsionibus audiendis? Reſpondit †, Regulares alias libere ab Epiſcopo præuio examine approbatos ad audiendas Confeſsiones perſonarũ ſęculariũ ab eodem Epiſcopo ſuſpendi nõ poſſe ſine noua cauſa, eaq; ad Confeſsiones ipſas pertinente. Tertio, An Bulla

Pij V.

Pij V. 34. in ordine tom. 2. Bullarij conceſſa inſtantē, & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium ſit reuocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Reſpondit †, agendum cum Sanctiſſimo, an velit declarare Bullam non eſſe reuocatam, illam tamen non ſuffragari, niſi in locis, vbi eſt defectus Parrochorum. Quarto, An Epiſcopus poſſit cum cēſuris procedere contra Regulares exemptos, ſi inobediētes fuerint in confeſſionibus audiendis, vel prædicatione Verbi Dei, & hoc An vigore Concilij Tridentini, vel per quem Canonem? Reſpondit †, poſſe procedere nō quidem in vim Concilij Tridentini, ſed in vim Conſtitutionis Gregorij XV. quæ incipit Inſcrutabili *Dei* Prouidentia. Quinto, An licentia audiendi confeſſiones & prædicandi ab Epiſcopo per litteras miſſiuas; An ſolum per litteras patentes Cancellariæ concedi poſſit? Reſpondit †, poſſe cōcedi etiam per litteras miſſiuas, vel oretenus, ſi ita Epiſcopo videbitur. Sexto An talis licentia oretenus ſine ſcriptis concedi poſſit? Reſpōdit †, vt, ad proximum. Septimo An facultas eligendi Conſeruatores conceſſa Societati à Gregorio XIIJ. ſuffragetur illis in locis, in quibus non adſūt Iudices Synodales? Reſpondit †, vbi non adſunt Iudices Synodales priuilegium Gregorij XIIIJ. non ſuffragari, quoad hoc, vt Societas non teneatur ex illis eligere Conſeruatores, dummodo tamen in reliquis ſeruetur forma Conſtitutionis Greg. XV. hac de re editæ. Octauo, An Conſeruatores Societatis Uicarios Generales Epiſcoporum authoritate Apoſtolica per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas compellere poſſint virtute Bullæ Gregorij XIIJ. incipien. æquum reputamus. Dat. vltima Februarij 1573.? Reſpondit †, poſſe à manifeſtis iniurijs, & violentijs eos compeſcere etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis. Datum Romæ die 16. Aprilis 1648. Quapropter, vt præmiſſa firmius ſubſiſtant, & inviolabiliter obſerventur. Nobis pro parte Ioannis Epiſcopi huiuſmodi fuit humiliter ſupplicatum, vt illa authoritate Apoſtolica confirmare de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur d. Joannis Epiſcopi votis hac in re annuere, illumque ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & eumdem Ioannem Epiſcopum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab omine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes huiuſmodi ſupplicationibus inclinati præinſerta reſponſa, ſeu reſolutiones authoritate prædicta tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis vim, & robur adijcimus, & inviolabiliter obſeruari mandamus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis authoritate dictæ Congregationis. Decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, etiam Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos iudicari, ac diffiniri debere, ac irritū, & inane ſi

ſecus

ſecus ſuper his à quoquam, quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, Prouincialibuſque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Eccleſiæ Angelopolitanæ, ac Societatis prædictæ, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, & Societati, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac decretis irritantibus etiam motu proprio ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervãda foret illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſsè derogamus cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Maij 1648. Pontificatus noſtri anno quarto. Et ſubinde cum Clerici Regulares Societatis prędictæ prætendentes ex pluribus capitibus præinſertas noſtras litteras non eſſe iuſtificatas, nouam deſuper à Nobis audientiam obtinuiſſent. Nos negocium huiuſmodi particulari Congregationi nonnullorum Ven. fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curię Prælatorum examinan. & definien. commiſimus, qui partibus etiam in contradictorio pluries auditis earumque oppoſitionibus maturè perpenſis, eaſdem præinſertas noſtras litteras eſſe iuſtificatas, ac proinde illarum executionem nullatenus eſſe impedien. aut retardandam decreuerunt. Noſque deinde decretum huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eo contenta Apoſtolica authoritate confirmauimus. Poſtmodum verò petita etiam ab ipſis Clericis Regularibus dictæ Societatis noua audientia ſuper eorum Conſervatorum electione, & deputatione emanauit, itidem à particulari Congregatione nonnullorum Ven. fratrum noſtrorum eiuſdem S.R.E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum d. Rom. Curiæ Prælatorum à nobis ſuper hoc ſpecialiter deputatorum Decretum tenoris ſequẽtis videlicet. Propoſito dubio in cauſa vertente inter Epiſcopum Angelopolitanum. & PP. Societatis Ieſu, An ex alijs cauſis, quam in Breui expreſſis fuerit locus electioni Conſervatorum? Congregatio particularis nonnullorum S. R. E. Cardinalium, & Rom. Curiæ Prælatorum à S.D.N. ſuper hoc ſpecialiter deputata repetito mandato †, vt pareatur Breui in eo, in quo non fuerit paritum †, cenſuit non fuiſſe locum electioni taliũ Conſervatorum †; & in hac cauſa perpetuũ ſilentiũ eſſe im-

ponen.

ponen. prout præſenti decreto imponit. Datum Romæ die 17. Decembr. 1652. Cum autem ſicut eiuſdem Ioannis Epiſcopi nomine nobis nuper expoſitum fuit ipſe decretum præinſertum, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri ſummopere deſideret. Nos eiuſdem Ioannis Epiſcopi votis hac in re benignè annuere, ac illum ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequẽ. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſuplicationibus eius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinſertum, ac omnia, & ſingula in eo contenta; Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicę firmitatis robur adijcimus, ac illa inuiolabiliter obſeruari mandamus. Decernentes ſic, & nõ aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignorãter contigerit attentari. Non obſtãt. omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis noſtris litteris voluimus non obſtare, cæteriſq; contrarijs quibuſcumq. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Maij 1653. Pontificatus noſtri anno nono.

G. Gualterius.

Loco ✠ ſigilli.

Poſt quarum quidem litterarum Apoſtolicarũ ſupra enunciata, & inſerta decreta confirmantium exhibitionem, & productionem fuimus inſtanter, & debitè requiſiti pro parte præfatorum Clericorum Regulariũ Societatis Ieſu, & pro parte ſupradicti Admodum R.P. Pirrhi Gherardi Procuratoris generalis inhærentis, nedum ſupracitato decreto in formà Epiſtolæ emanato, & ſupradicto Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Domino Epiſcopo per quã ſupra Sacram Congregationem particularem reſpectiuè directæ verum etiam monitorio ſupra relato pro illius executione conceſſo, & expedito, & citrà illorum præiudiciũ, ſed illis in ſuo robore, & firmitate ſemper remanentibus, quatenus eis pro obſeruatione Decretorum dictæ Sacræ Cõgregationis deſuper interpoſitorum, & per ſuã Sanctitatem præinſertis literis in forma Breuis confirmatorum ſcilicet illorum decretorum reſoluentiũ dubia pro parte præfatorum RR. Patrum Societatis Ieſu propoſita, & ſub ipſis litteris comprehenſorum, & reſpectiuè comprehenſa incipien. Primo An Epiſcopi in partibus Indiarum &c. & finien. Reſpondit poſſe à manifeſtis iniurijs, & moleſtijs, & violentijs eos compeſcere etiam cenſuris, & pœ-

nis

nis Eccleſiaſticis, &c. ſpeciale monitorium ad partes tranſmittendum concedere dignaremur. Vnde Nos PROSPER CAFFARELLVS Iudex, & Auditor præfatus, & omnium, & quaruncumque Apoſtolicarum litterarum vniuerſalis, & merus executor, attendentes poſtulationem huiuſmodi fore, & iuſtam rationique conſonam quodque iuſta petentibus non eſt denegandus aſſenſus. Vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & veſtrum cuilibet inſolidum committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ stricte, & expreſsè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim viſis, ſeu receptis præſentibus, & poſtquam præſentium vigore pro parte ſupradictorum RR. Patrum fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum fuerit requiſitus, ex parte noſtra. Immò veriùs Apoſtolica Authoritate præinſertas litteras Apoſtolicas in forma Breuis deſuper expeditas, omnibus, & quibuſcumque perſonis cuiuſvis ſint ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, & quacumque præfulgeant dignitate in executione præſentium nominandis, & cognominandis intimetis, inſinuetis, & notificetis, & ad illorum notitiam deducatis, prout Nos intimamus, inſinuamus, notificamus, ac ad illorum notitiam deducimus, & mãdamus per præſentes, ne de præmiſſis ignorantiã aliquã præſumere, aut alias quomodolibet allegare valeant, & ad omnem alium meliorem finem, & effectum, & ſucceſsiuè omnes, & ſingulos in executione præſentium nominandos, & cognominandos moneatis, & requiratis prout Nos harum ſerie monemus, & requirimus, quatenus infra ſex dierum ſpatium, quorum duos pro primo, duos pro ſecundo, & reliquos duos dies pro tertio, vltimo & peremptorio termino, ac monitione canonica aſsignamus, & vos aſsignetis eiſdem ſub quingentorum ducatorum auri in auro Reu. Cam. Apoſtolicæ applicandorum & pro illis mandati executiui, Interdicti Eccleſiaſtici, ſuſpenſionis à diuinis, ac in Iuris ſubſidium, quatenus opus ſit, excomunicationis, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis debeant, & quilibet requiſitus debeat præinſertis litteris Apoſtolicis, continentibus reſolutionem factam per ſupradictam Sacram Congregationem dubiorum pro parte præfatorum RR. Patrum deſuper propoſito reſoluitur, ac etiam omnibus alijs dubijs reſolutis fauore, & ad beneficium dictorum RR. Patrum, & de quibus in ipſo Breui paruiſſe, obediuiſſe & obtemperaſſe, illamque, & illa dubia executioni demandaſſe, demandarique feciſſe, quodque alij pareant, & obediant, & exponentes beneficijs, gratijs, fauoribus prærrogatiuis & priuilegijs eiſdem Patribus per ſupradictas litteras cõceſsis, & elargitis potiãtur, & gaudeãt, & contra illarũ formam non moleſtentur quouis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore curaſſe, permiſsiſſe, & mandaſſe, & ſic ab omnibus, & quibuſcũque iactationibus, perturbationibus, moleſtationibus & impedimẽtis exponentibus contra formam, & tenorem præinſertarũ literarum Apoſtolicarum quoquo modo, ac quauis de cauſa illatis, factis, datis, & præſtitis inferrique, &c. comminatis, ac ab inferendis in futurũ, ceſſaſſe, deſtitiſſe, nullumque damnum, ſiuè moleſtiam, quamuis minimam eis dediſſe, nec in-

tuliſſe,

tuliſſe, dictamque reſolutionem, & ſic litteras Apoſtolicas tam coniunctim, quam diuiſim, & inſolidum, ac alias omni alio meliori modo &c. eſſe exequendas, & debitæ executioni demandandas per Nos declarari, & quamcunque ſententiam, ſiuè quaſcunque ſententias, & in vim illius ſiuè illarum mandatum, ſiuè mandata de parendo executiuum, ſiuè executiua, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna in fauorem præfatorum RR. Patrum Societatis IESV ferri, & promulgari, & reſpectiuè decerni, & relaxari, aliaque fieri, dici, & exerceri, ac præfatis RR. exponentibus, qui omnem actionem ſibi quomodolibet competentē deducunt, ius, & iuſtitiam non ſolum præmiſſo, ſed & omni alio meliori modo &c. miniſtrari vidiſſe, & audiuiſſe expenſas, damna, & Intereſſe paſſa, & patienda per Nos, quatenus opus ſit liquidando ſupradictis *RR.* Exponentibus refeciſſe, & præſentibus noſtris monitorialibus, immò veriùs Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe, & obediuiſſe, omne Jus &c. omni meliori modo &c. deducendo &c. Nobile officium Judicis, & beneficium Juris implorando, & inuocando, & inſuper modo, & forma prædictis inhibeatis, & inhibendo expreſſe præcipiatis, & mandetis, prout Nos harum ſerie inhibemus, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Iudicibus de partibus, Commiſſarijs quibuſcunque, & quacunque authoritate, ac facultate fungentibus, & functuris, ceteriſque alijs perſonis, cuiuſvis ſint ſtatus, gradus ordinis, dignitatis, ac conditionis exiſtant, cæteriſque Iuſtitiæ Miniſtris, omnibuſque alijs in executione præſentium nominandis, & cognominandis, ne ſub eiſdem ſententijs, cenſuris, & pœnis, præſentibus viſis aut alias quomodolibet receptis audeant, ſeu præſumant aut eorum aliquis audeat, ſeu præſumat aliquid in partibus attentare ſeu innouare per ſeſe, vel alium, ſeu alios quouis prętextu, quauiſve de cauſa, ingenio, vel quæſito colore contra formam, & tenorem præinſertarum litterarum, nec ipſos *RR.* Patres exponentes, quoquo modo moleſtare, vexare, perturbare, ſeu impedire, nec aliquid aliud peragere, quod ipſarum litterarum Apoſtolicarum ſpretum vilipendium, aut contemptum, quomodocunque, aut qualitercunq; ſapiat. Quod ſi ſecus factum fuerit, vltra prædictarum pœnarum incurſum, id totum reuocari, & in priſtinum Statum reduci curabimus iuſtitia mediante. Alioquin prænominati, ſic moniti, ſi in præmiſſis ſe ſe fore grauatos ſenſerint modo, & forma prædictis peremptoriè citetis, prout Nos harum ſerie citamus eoſdem, quatenus infra terminum ſeptem menſium ab executione pręſentium in partibus facien. computan. compareant Romæ Iudicialiter coram Nobis, vel infraſcripto R. P. D. noſtro Locum tenente per ſe ſe, vel eorum Procuratores ſuos idoneos, cauſam eorum grauaminis allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & obſtēſuri, iuſtitiamque prout ordo dictauerit rationis aſſecuturi, certificantes eoſdē nihilominùs ſic monitos, & citatos, quod ſiuè in dicto citationis termino, vt præmiſſum eſt comparuerint ſiuè non. Nos nihilominùs ad huiuſmodi cauſę expeditionem, & deciſionem, necnon ad omnes, & ſingu

los terminos ſubſtantiales vſque ad ſententiam diffinitiuam incluſiue, eriam lite non conteſtata procedemus, ſiuè infraſcriptus R. P. D. Locumtenens noſter procedet iuſtitia mediante. Abſolutionem verò omnium, & ſingulorum præmiſſorum Nobis, vel ſuperiori noſtro tantummodo reſeruamus. In quorum prædictorum omnium fidem has præſentes fieri, ac per infraſcriptum Curiæ noſtræ Notarium ſubſcribi, ſigilloque noſtro, quo in talibus vtimur, iuſſimus, atque fecimus impreſſionemuniri. Datum Romæ ex ędibus noſtris Anno Domini milleſimo ſexcèteſimo quinquageſimo tertio Indictione ſexta. Die verò nona menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſsimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini INNOCENTII Diuina Prouidentia Papę Decimi, Anno eius Decimo, &c. *Præmiſſę* litteræ Apoſtolicæ cum ſuo originali reuiſæ concordant. Ioachimus Ualtrinus, Officialis deputatus, &c.

Hi. Datarius.

Marcellus Melchiorius Locumtenens.

Loco † Sigilli.

Cæſar Columna Curiæ Cauſarum Cam. Apoſt. Not.

Loco † Sigilli.

Monitorium ſuper obſeruatione litterarum Apoſtolicarum in forma Breuis expeditarum, &c. Columna Not. 28. Nouembris 1653.

Reſolutiones ad fauorem Patrum Societatis IESV Prouinciæ Mexicanæ, Ex Breui ſupra poſito deducta in locis Aſteriſco notatis, & in Congregatione habita die 16. Aprilis 1648. obtenta.

1 NOn indigere Patres Societatis approbatione, præuioque examine Epiſcopi, ſed Benedictione ad Concionandũ in proprijs Eccleſijs. Oppoſitum voluit D. Epiſcopus, vt apparet ex 1. proceſſu eiuſdem fol. 2. pag. 1. & fol. 30. pag. 1. Et proceſſu 5. etiam eiuſdem D. Epiſcopi fol. 28. pag. 1. & 2. & fol. 31. pag. 1. & 2.

2 Non indigere Patres Societatis licentia, ſed benedictione Epiſcopi ad Concionandum in proprijs Eccleſijs. Oppoſitum poſtulauit D. Epiſcopus. Vt in proceſſu 1. fol. 30. pag. 2. Et in proceſſu 5. fol. 20. pag. 1. & 2. & fol. 11. pag. 2.

3 Non

2

3 Non poteſt Epiſcopus Patres Societatis Jeſu liberè ab ipſo approbatos ſuſpendere ſine noua cauſa, eaque ad confeſſiones pertinente. Contrarium autem fecit D. Epiſcopus. Vt in proceſſu 1. fol. 34. proceſs. 3. à fol. 150. vſque ad fol. 152. Et proceſſu 4. fol. 5. pag. 2. & fol. 6. pag. 1. & proceſſu 2. fol. 54. pag. 1. & fol. 59. pag. 2. & proceſſu 4. f. 1. pag. 2. & proceſſu 5. fol. 42. pag. 2. vbi reperitur ſuſpenſio approbatorum ab ipſomet D. Epiſcopo.

4 Abſtinendum eſſe D. Epiſcopis à Generali vnius Collegij vel Conventus Confeſſariorum ſuſpenſione, quia vix, ſine ſcandalo, & animarum pernicie contingere poteſt, niſi grauiſsima ſubſiſtente cauſa, & ſuper hoc Sacra Congregatio conſcientias eorum grauiter voluit eſſe oneratas. D. autem Epiſcopus omnes Confeſſarios trium Collegiorũ ſuſpendit, vt patet ex proceſſu 1. fol. 1. ex prætextu quod licentiæ aliquorum Patrum non inveniebantur regiſtratæ in libris Cancellariæ Epiſcopalis.

5 *P*oteſt Epiſcopus concedere licentiam audiendi confeſſiones, & prædicandi per litteras miſsiuas, & non ſolum per litteras patentes Cancellariæ. Et hoc pacto habuerunt aliqui *P*atres *S*ocietatis à D. Epiſcopo licentiam ad confeſsiones, & prædicationem, vt in proceſſu fabricato à Conſervatoribus fol. 24. vſque ad 31. & fol. 42. &44. pag. 2. & ex proceſſu 3. D. Epiſcopi à fol. 150. vſque ad fol. 152. & ex proceſſu 2. fol. 54. pag. 1. & f. 59. pag. 2. & ex proceſſu 5. fol. 42. pag. 2.

6 *P*oſſe Epiſcopum concedere licentiam prædicandi, & confeſſiones audiendi oretenus, ſine *ſcriptis*. Sicque illam receperunt à D. Epiſcopo aliqui Patres Societatis, vt habetur in proceſſu Conſervatorum, f. 24. pag. 2. vſque ad fol. 31. & in proceſſu 2. eiuſdem D. Epiſcopi, fol. 54. pag. 1. & fol. 59. pag. 2. & proceſſu 5. fol. 42. pag. 2.

7 Quando verba priuilegiorum ſunt obſcura recurrendum eſſe pro illorum interpretatione ad Summum Pontificem. At D. Epiſcopus hanc facultatem contra *P*atres exercuit, vt in proceſſu 1. fol. 175. vſque ad fol. 233. pag. 1. & in proceſſu 5. fol. 29. pag. 1. vſque ad ſol. 30. pag. 2.

8 Non tenentur *P*atres *S*ocietatis aſſumentes *C*onſervatores præſtare cautionem coram Ordinario, ſiuè alio Iudice competente de iudicio ſiſti, & iudicatum ſolvendo, caſu, quo in litè, ſiuè cauſa ſuccubuerint. Cuius oppoſitum prætendebat D. Epiſcopus. proceſſu 1.

9 *P*oſſunt *P*atres Societatis ad Conſervatores recurrere quando Epiſcopi, iura, vel decimas Cathedraliũ tuentur, ſpargendo libros & memorialia, in quibus acquiſitiones *R*eligioſorum non veraciter, & modeſtè referuntur. *P*rout in libro allegationum pro decimis referuntur.

10 Ubì nõ ſunt Judices Synodales, vt in partibus Jndiarum, ſuffragatur Bulla Gregorij XIII. conceſſa Societati quoad hoc, dummodo in alijs ſervetur Conſtitutio Gregorij XV. D. autem Epiſcopus oppoſitum prætendit. proceſſu 1. à fol. 175. pag. 1. vſque ad fol. 233. pag. 2.

11 Con-

11 Conſervatores nominati à Patribus Societatis poſſe Vicarios Generales Epiſcoporum à manifeſtis iniurijs, & violentijs compeſcere etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, virtute Bullæ Gregorij XIII. incipien. Aequum reputamus, dat. vltima Februarij 1573. Et hoc nolebat D. Epiſcopus, proceſſu 1. ferè per totum.

12 Solum prohibetur Regularibus, etiam Societatis Ieſu eligere Conſervatores, quando Epiſcopus præcipit obſervantiam alicuius Decreti Concilij in caſibus, in quibus per ipſum Concilium, aut Conſtitutiones Apoſtolicas ſubijciuntur iuriſdictioni, & correctioni Epiſcoporum non autem in caſibus, in quibus non ſubijciuntur. Et hoc eſt contra prætenſionem D. Epiſcopi expreſſam in 1. 2. 3. 4. & 5. proceſſu eiuſdem Domini Epiſcopi.

13 Licèt non poſsint Regulares præfati eligere Conſervatores, quando Epiſcopus procedit iuris ordine ſervato in caſibus, in quibus per Concilium Tridentinum, vel Conſtitutiones Apoſtolicas ipſi Epiſcopo ſubijciuntur, poſſunt autem ad Conſervatores recurrere Epiſcopo procedente iuris ordine non ſervato. Oppoſitum exequutus eſt D. Epiſcopus, vt conſtat ex primo proceſſu fol. 120. Et ex facto concordato inferius regiſtrando.

14 Epiſcopus tenetur procedere contra Regulares commorantes in ſua Diœceſi, vel ad aliam Diœceſim tranſeuntes ad preſcriptum Concilij Tridentini cap. 14. ſeſſ. 25. de Regular. & Conſtit. 8. Clementis VIII. incipien. Suſcepti muneris ratio, &c. Oppoſitum tamen apparet feciſſe Epiſcopum ex 1. proceſſu, & præſertim ex toto 2. proceſſu: Et ex proceſſu Conſervatorum fol. 218. vſque ad fol. 219.

15 Epiſcopus non poteſt procedere contra Regulares exemptos cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, etiam ſi ſint inobedientes in confeſsionibus audiendis, vel prædicatione Verbi Dei vigore Concilij Tridentini. Proceſſit tamen D. Epiſcopus in totò 1. proceſſu.

16 Bulla Pij V. 34. in ordine tom. 2. Bullarij ſuffragatur Regularibus in locis, in quibus eſt defectus Parrochorum. Quod reperitur negatum à D. Epiſcopo in 1. proceſſu.

17 Non poſſe Epiſcopum prohibere Patribus Societatis, quod habeant apothecas quaruncumque mercium, macella, & ſimilia, propè Collegia, ſiuè Conventus, neque ad cenſuras procedere, quamvis illa exercerent. Et hoc impoſitum fuit Patribus in libello allegationum pro Decimis.

18 Conſtitutionem Gregorij XV. circa Conſervatores Regularium publicatam anno 1621. Cum declarationibus Eminentiſſ. Cardin. Sac. Congregationis Concilij Tridentini Interpretum deſuper editis æquè afficere Religioſos Societatis Ieſu, ac reliquos Regulares. D. autem Epiſcopus vtebatur Conſtitutione ſine declarationibus fauorabilibus PP. Societatis, vt in toto proceſſu 1. & alijs ab ipſo fabricatis apparet, &c.

Reſo

Resolutio Sacræ Congregationis data die 4. Februarij 1652. in 2. ſeſſione habita.

PRocurator Mexicanæ Prouinciæ Societatis Ieſu obtenta à Sanctiſſ. D.N. noua audientia Procuratorem D. Epiſcopi citauit ad nouam inſtantiam; Et in contradictorijs habitis coram Eminentiſſimo, ac Reuerendiſsimo D. Cardinali Spada conceptum, & receptum fuit à Partibus Dubium tenoris ſequentis. *An Breue iuſtificetur, quò ad primam partem, & in quo?*

Et ſuper dubio firmato ſcripſit Procurator Prouinciæ Mexicanæ impugnans tantũmodo narratiuã facti cõtentã in prima parte Breuis tanquã falſam; Reſolutiones autẽ eiuſdem Breuis abſtrahentes à facto ex aduerſo ſuppoſito ſemper tamquã iuſtiſſimas fuit amplexatus, vt apparet ex ſcripturis impreſſis in Typographia R. Cam. Apoſt. Superiorum permiſſu ann. 1652. quas non damus in præſentiarum, quia ex facto concordato ex comiſſione Sac. Congregationis inferiùs producto, veritas huius aſſertionis manifeſtè firmatur, &c.

Nihilominùs placuit Sacræ Congregationi ſtare decretis ſemel publicatis, & in 2. ſeſſ. concepit Decretum, ſequentis tenoris. *Cenſuit ſupradictum Breue eſſe iuſtificatum. Videatur tamen an ex alijs cauſis quam in Breui expreſsis fuerit locus electioni Conſeruatorum?*

Procuratori autem D. Epiſcopi, petenti à Sacra Congregatione decretũ conceptum, denegatum fuit, donec Conſeruatorum electionis articulus definiretur in 3. ſeſſione iam in dicta, & proximè habenda.

Ipſe tamen recurſum habuit ad Sanctiſsimum D. N. pro impetrando Decreto, allegans in memoriali oblato Patres Breui ſibi notificato numquam paruiſſe, millieſque coram Sacra Congregatione inculcauit exequutionem litterarum Apoſtolicarum eſſe à Jeſuitis retardatam. Ex mandatoque Sanctiſsimi obtinuit præfati decreti expeditionem.

Quod an fuerit contrariũ prætenſioni Patrum Societatis conantium ſolũ demonſtrare narratiuam facti, non iuſtificari, iudicet cordatus quiſq.?

Reſolutiones fauorabiles Patribus Societatis obtenta in 3. ſeſſ. die 17. Septembris 1652.

EMinentiſſimus, ac Reuerendiſſimus D. Cardinalis Spada communicauit Partibus dubium diſputandum propria manu ſubſcriptum, quod ſic ſe habet. *In cauſa Angelopolitanà diſputabitur Dubium: An ex alijs cauſis, quam in Breui expreſsis fuerit locus electioni Conſeruatorum?* B. Car. Spada.

Et recepto dubio, factum fuit contradictorium provt ſequitur. *Die 13 Septem-*

ptembris 1652. factum eſt contradictorium coram Eminentiſſimo D. Cardinali Spada, in quo pro parte Illuſtriſſimi D. Epiſcopi Angelopolitani interuenit D. Ioannes Maganus cum ſuo Aduocato D. Theodoro Amaydem, & Pater Laurentius Aluarado cum ſuis pro Prouincia Mexicana Societatis Ieſu, & concordarunt, quod ſcribatur præciſſè ſuper cauſis eligendi Conſeruatores in genere, præter expreſſas in Breui, abſque eo quod ſcribatur ſuper validitate electionis Conſeruatorum in ſpecie; quia hæc ſpectat ad aliam inſpectionem, quæ non continetur in Dubio propoſito. Cui contradictorio omnes Partes ſubſcripſere. Datum vt ſupra.

Poſt hæc Procurator D. Epiſcopi, & D. Theodorus Amaydem ex aduerſo Advocatus, omnibus adverſus Societatem loquuti linguis, quinque proceſſus à D. Epiſcopo abſque ſcientia, & citatione Patrum, & cum partialibus, ac familiaribus teſtibus fabricatos, quatuor libros in omni cartharum genere impreſſos, duas longiſſimas epiſtolas, aliaque plura memorialia, & inſtrumenta produxerunt contra Mexicanam Prouinciam, quę in actis Maximi Rigæ regiſtrata ſervantur. Ex quibus ad ſatietatem allegarunt Patres Societatis non paruiſſe Breui, nec voluiſſe parere; proindeque ad paritionem obligandos, iuxta decretum Sacrę Congregationis ſupra ante inſertum, datum in 2. ſeſſ. die 17. Decembris 1952, Et vlterius, alia infinita prorſus extra Dubium congeſſerunt, quę ex ſcripturis communicatis apparent.

E contra Procurator Prouintiæ Mexicanę Societatis. In primis demonſtrauit Patres ab anno 1648. paruiſſe Breui Sanctiſſimi, quod confirmauit ex 5. D. Epiſcopi proceſſu, ex quo extraxit Edictum factum, & publicatum ab ipſo Epiſcopo in Ciuitate Angelopolitana, quod ſic ſe habet.

Demonſtratur Patres Societatis Ieſu in Prouincia Mexicana obſeruaſſe Breue Sanctiſſ. D.N. Innocentij Decimi.

In 5. proceſſu D. Epiſcopi Angelopolitani à fol. 54. vſque ad fol. 58. reperitur edictum generale publicatum ex mandato eiuſdem Epiſcopi, cuius copia eſt tenoris ſequentis.

NOs D. Joãnes de Palafox & Mendoza, Epiſcopus ciuitatis Angelorũ &c. Cũ dediſſemus indiuidualẽ notitiã præfatæ reſolutionis, & Breuis S. D. N. Innocentij X. prædictis Religioſis Societatis Ieſu. Reſultauit, quod præfati Regulares exhibuerint, & præſentauerint licentias, quas habebant aliorum Epiſcoporum extra noſtram Diœceſim ad prædicandum, & confeſſiones audiendum; & aliquas noſtras, noſtrorumque

rumque anteceſſorum die 23. menſis Octobris huius præſentis anni per manus Patrum Didaci de Monroy, Joannis de Figueroa, & Petri de Valentia, Rectorum Collegiorum huius Ciuitatis, & à nobis petiuerunt, quod concederemus ſibi licentias, quas non habebant; & quod confirmaremus licentias datas, & alias à nobis conceſſas. Noſque præfatis Religioſis conceſſimus licentias qualiter poſtularunt, ex quo ceſſarunt effectus primi Edicti publicati die 8. menſis Martij de anno 1647. mediāte quo prohibuimus omnibus fidelibus, quod ſua peccata aperirent prædictis Religioſis, &c. Notumque facimus præfatos Religioſos noſtras licentias habere, ob idque poſſe prædicare Uerbum Dei, & confeſſiones audire; liberumque eſſe quibuſcumque fidelibus illis confiteri, eorumque conciones audire. &c. Datum in Ciuitate Angelorum die 8. menſis Decembris anni 1648. Ioannes Epiſcopus Ciuitatis Angelorum. De mandato D. mei Epiſcopi. *Lucas de Perea, Notarius*.

Si igitur Patres Societatis ſtatim ac habuerunt notitiam Breuis, & reſolutionis Sanctiſs. ſe coram Epiſcopo præſentarunt, petiuerunt que licētias ad prędicandum, & confeſſiones ſæcularium audiendas, manifeſtum eſt Breui Sanctiſſimi obtemperaſſe; Unde quod à partę adverſa ex oppoſito euulgatum eſt, apparet manifeſta calumnia.

Secundo, in facto propoſuit nouem grauamina, quæ probauit in Summ. ex ipſis proceſſibus D. Epiſcopi, & convicit licuiſſe Patribus Societatis eligere Conſervatores in genere, de quibus in dubio propoſito erat ſermo.

Tertio, ſatiſfecit calumnijs proceſſuum, librorum, litterarum, memorialium, & aliorum libellorum ab Adverſario productorum; Enixèque deprecatus fuit à Sac. Congregat., quod dignaretur perpetui ſiletij habenis Adverſariorū licētiā refrenare; pro cuius aſſerti veritate ipſā S. Congregatione Teſtem omni exceptione maiorem, iterum appellat.

Sacra igitur Congregatio die 17. Decembris 1652. cognoſcens ex edicto Epiſcopi Patres Societatis exequutionem Breuis nunquam retardaſſe, ſed ſtatim ac ad illorum pervenit notitiam obtemperaſſe. Et recognoſcens ex facto, & ſummario ſufficientiſſimè probata grauamina; ob quę ad conſervatorum electionem deuenerūt. Deniq; approbans tanquā iuſtiſſimam, ſilentij perpetui imponendi ſupplicationem factam à Patribus Societatis publicauit Decretum tenoris ſequentis.

Propoſito Dubio in cauſa vertente inter Epiſcopum Angelopolitanum, & Patres Societatis IESV, An ex alijs cauſis, quam in Breui expreſsis fuerit locus Electioni Conſervatorum? Congregatio particularis nonnullorum S. R. E. Cardinalium, & Romanę Curiæ Prælatorum à S. D. N. ſuper hoc ſpecialiter deputata, repetito mandato, vt pareatur Breui, in eo, in quo non fuerit paritum, cenſuit non fuiſſe locum electioni talium Conſervatorum, & in hac cauſa perpetuum ſilentium eſſe imponendum, prout præſenti Decreto imponit. Datum Romæ die 17. Decembris 1652.

Et

Et eadem die, ac in eadem ſeſſione ſimul præcepit eadem Sacra Congregatio Procuratori D. Epiſcopi, vt cenſuras, in quas prætendebant Patres Societatis incidiſſe, iuſtificaret coram Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſsimo D. P. Pauluccio; vt conſtat ex commiſſione mox ſubijcienda.

Et quamuis præfatum Decretum primò aſpectu cõtrarium videatur. Ex facti tamen præſuppoſiti narratione facta apparet ad fauorem Societatis fuiſſe conceptum, ſingula breuitèr explicantur, & probantur.

Præceperat Sacra Congregatio decreto expedito 2. ſeſ. habita die 4. Februarij 1652. executionem Breuis non eſſe retardandã, in quo ex relatione ſibi facta ex adverſo ſuppoſuit PP. Societatis non dũ obtemperaſſe Breui, proindeq; eis, tanquam inobedientibus paritionem, & obedientiam iuſſit; Cum autem in hac 3. ſeſ. eadẽ S. Congregatio ex edicto D. Epiſcopi paulò ante ſuperiùs regiſtrato cognouit, PP. obediuiſſe, vt eos ab iſta inobedientię calumnia liberet illud mandatum abſolutum prioris decreti de parendo Breui reformauit per 1. clauſulam conditionatam præſentis decreti, videlicèt, *pareatur Breui in eo in quo nõ fuerit paritum*: Et quia in hac clauſula manifeſtè ſupponit eadem Sacra Congregatio, imò, & declarat PP. iam fuiſſe obedientes, nihilque in Breui poſſit aſſignari, cui paritum non ſit; Reſolutio contenta in 1. clauſula Decreti fauorabilis eſt Patribus Societatis.

Transeo ad 2. Cum propoſitum fuiſſet in hac 3. ſeſs. dubium. *An ex alijs cauſis quam in Breui expreſsis fuerit locus electioni Conſervatorum?* Sacra Congregatio reſpondit in 2. clauſula præſentis decreti, *non fuiſse locum electioni talium Conſervatorum?* Per quam cùm non excludatur, nec improbetur electio Conſervatorum in genere de qua dubium propoſitum loquebatur, ſed ſolum excludantur tales Conſervatores in ſpecie, quia vnus eorum non erat in Dignitate conſtitutus, proindeque carebat qualitate requiſita ex Conſtit. Greg. XU. ideò præfata clauſula æquiualet huic *fuiſſe quidem locum electioni Conſervatorum, ſed non talium*: Si enim Sacra Congregatio vellet reprobare electionem quorumcumque Conſervatorum, reſponderet abſolute, & nulla appoſita limitatione non fuiſſe locum electioni Conſervatorum. Vidit ſanè à Patribus Societatis producta motiua ſufficientiſsima ad eligendos Conſervatores, & ſimul in vno ex Conſervatoribus de facto electis invenit defectum cuiuſdam qualitatis requiſitæ, Vt ergo dubio reſponderet ad fauorem PP. & etiam notaret defectum repertum in tali Conſervatore, vſa fuit Sacra Congregatio illa clauſula 2. vtrumque continente, videlicèt, *non fuiſſe locum electioni talium Conſervatorum?* Quæ habet hunc ſenſum *fuiſſe locum electioni Conſervatorum, ſed non talium.*

Tandem quia Procurator D. Epiſcopi nũquam poſtulauit à Sac. Cõgregatione, quod ſilentiũ imponeret; & quia conſtat impoſitum fuiſſe ad inſtantiam Procuratoris Prouinciæ Mexicanæ ob motiua ſupra enumera-

merata, apparet, quod tertia clauſula Decreti, nempè, *Et in hac cauſa perpetuum ſilennium eſſe imponendum prout præſenti decreto imponit*, Fuerit ad fauorem Patrum Societatis.

Commiſsio Sac. Congregationis conceſſa Illuſtriſſimo, & Reuerendiſs. D. P. Franciſco Pauluccio, pro iuſtificandis cenſuris prætenſis à D. Epiſcopo, & factum concordatum ad fauorem Societatis.

Da Monſig. Albritio ſi hebbe il ſeguente Decreto.

1 *IN Congregatione ſpecialiter deputata à Sanctiſsimo D. N. ſuper negotijs inter Epiſcopum Angelopolitanum, & Patres Societatis habita die 17. Decembris 1652. fuit commiſsum R. P. D. Paulutio, vt videret an, & qui ex illis Patribus inciderint in excommunicationem.* M. Albritius Secr.

In eſſecutione riſpetto alle ſcommuniche, che ſi pretende incorſe da Patti della Compagnia ſi è cauato concordemente da tutti li ſei proceſsi il contenuti nell' anneſſa ſcritura ſottoſcritta dalle parti, quali ſi degnaranno l' EE. VV. conſiderare accio con la ſomma loro prudenza ſi poſſa pigliare la finale reſolutione.

Factum concordatum die 6. Martij 1647.

FVit factum præceptum P. Didaco de Monroy; Rectori Spiritus Sacti, & P. Joanni Rectori Collegij S. Ildephonſi, ne prædicarent, & Confeſsiones audirent abſque exhibitione licentiarum, cum præfixione termini, ſed abſque comminatione cenſurarum, cui præcepto vterque reſpondit audiui.

2 Idem Patres comparuerunt intra terminum, & reſponderunt habere priuilegia audiendi confeſsiones, & prædicandi abſque eo quod teneantur illa exhibere, id que conſtat ex aſſertione Prouiſoris.

3 Patri Bartholomeo Sanchez Concionaturo fuit inſinuatum de ordinatione Epiſcopi quod exhiberet licentiam concionandi; qui reſpondit habere licentiam ſed nolle exhibere Sacerdoti inſinuanti, nec Epiſcopo, & quod adiret P. Rectorem, de hoc atteſtantur duo teſtes Sacerdotes, qui adierunt d. Rectorem, & ipſe reſpondit habere licentiam, ſed præſentare nolle, ne præiudicetur priuilegijs Societatis.

4 Die ſeptima Martij 1647. P. Aloyſius de Gaſpi, & P. Petrus de Valentia adierunt Epiſcopū rogādo pro ſuſpenſione dicti præcepti, & vt permitteret d. P. de Gaſpi prædicare in propria Eccleſia, quod Epiſcopus denegauit, dicens quod exhiberet licentiā concionādi, & audiendi con-

con-

Confeſsiones ad præſcriptum S. Concilij. De hoc atteſtantur tres Teſtes familiares Epiſcopi.

5 Die 8. eiuſdem Notarius Epiſcopi hora decima cum dimidia adiuit vt alloqueretur cum P. Rectore, ſed dum vocatus fuit ad alloquendum eodem tempore fuit habita prædicatio in Eccleſia à dicto P. de Gaſpi.

6 Eadem die idem Notarius perſonaliter intimauit Decretum Prouiſoris Epiſcopalis ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ eiſdem duobus PP. Rectoribus, qui reſponderunt munus exhibendi huiuſmodi licentias ſpectare ad Prouincialem petendo terminum ad illum certiorandum, qui fuit præfixus viginti dierum die 8. Martij 1647.

7 Eadem die 8. Idem Prouiſor mādauit fieri Intimationem eiſdem Rectoribus tertij Edicti ſub pœna excomunicationis latæ ſententię, & cum comminatione affigendi Cedulones, qui auſi fuiſſent prædicare, & confeſsiones audire, abſque præuia licentia, & illius exhibitione quod Edictum eadem die fuit per Notarium perſonaliter intimatum eiſdem Rectoribus.

8 Eadem die fuit factum Edictum generale, & præceptum omnibus, vt in pag. 31. proc. primi.

9 Poſt diſceſſum Epiſcopi à Ciuitate ſcilicet à die 16. Iunij 1647. Patres Societatis prædicarunt, & audierunt confeſsiones de licentia Capituli ſupponendo Sedem Epiſcopalem vacare.

10 Die 4. Iulij 1647. Capitulū ob abſentiā Epiſcopi renunciante D. Alonſio Gubernatore Epiſcopatus, per Epiſcopum conſtituto aſſumpſit in ſe Regimen.

11 Die 30. Iunij eiuſdem Nicolaus Gomez tertius Prouiſor ab eodem Epiſcopo deputatus fuit declaratus excommunicatus.

12 Quatuor Teſtes examinati proceſſu primo pag. 301. & 313. depoſuerunt, vt ſequitur.

Por lo qual ſabe eſte teſtigo por auerlo viſto, que ſin embargo de que los dichos Religioſos de la Cōpañia en la Quareſma deſte preſente año ceſarō en la adminiſtració eſpiritual de predicar, y confeſſar, &c.

13 Die 20. Martij eiuſdē fuit facta electio Cōſervatorum per Patres Societatis qui die 26. eiuſdē fecerunt edictū Patres eſſe reſtituendos ad vſū & poſſeſsionem prędicandi, & confeſsiones audiendi vt ſequitur.

Deuian de mandar, y mādaron, q ante todas coſas la dicha Religiō y ſus Religioſos ſean reſtituidos en la poſſeſsiō, vſo, y coſtumbre, en q han eſtado, y eſtàn; y en particular los de los Collegios de la dicha Ciudad de los Angeles de cōfeſſar, y predicar publicamēte en la dic. Ciudad, y fuera de ella en las Igleſias de dichos ſus Collegios, y en las demas de dentrō, y fuera de la dicha Ciudad, y en las plazas, y lugares publicos en conformidad de ſus Conſtitutiones, y priuilegios, pratica, poſſeſsion, y vſo conveniente de ellos.

14 Ob

14 Ob quam electionem Conſervatorum Informātes pro Epiſcopo allē garunt incurſum in cenſuram, quæ electio aſſeritur facta in vim priui legiorum in Ciuitate Mexicana, & notiſicata Archiepiſcopo prætextu iniuriarum.

15 Item allegant incurſum in cenſuram Patris Uelaſchi ob inſtantiam, & actus geſtos coram Prorege occaſione notificationis ab Epiſcopo factæ mediantibus litteris priuatis Proregis, & Fiſcali, idque ob Cedulam Regis Chatolici concernentem præſentationes, & nominationes Conſervatorum necnon ob actum præſentationis de illa factum cum proteſtatione, vt ſequitur.

Que ſin embargo de que repreſentar no deuer exhibir dicho nombramiento, ni las cauſas que le mouieron ha hazerlo, y auer alegado ſobre ello diuerſas razones a mayor abundamiento preſentado &c.

16 Prętenditur Incurſus eiuſdem Patris Velaſchi, eo quod dixit Nicolao Prouiſori, & Vicario Epiſcopi, quod obtineret prouiſionem à Capitulo, quia Epiſcopus erat excommunicatus, & iuriſdictio Epiſcopalis reſidebat penes Capitulum proceſſu 3. pag. 85.

17 Item allegatur incurſus Patrum Alphonſi Muñoz, & Hieronymi de Loulera, eo quod haueba dato fomento, vt affigerentur Cedulones contra Vicarium Epiſcopatus vti excommunicatum, publicè aſſerendo non Conſervatores, ſed Prouiſorem eſſe excommunicatum; Probatur ex dicto vnius teſtis qui eſt Notarius, & atteſtatur de viſu hac de veritate, vt ſequitur. En fe de lo qual lo firme. *Iuan de S. Vicente, Notario, Recetor.*

18. Prætenditur incurſum Patrem Ioſephum de Larcon, eo quod diſtribuerat ſcripturam intitulatam Verdades.

19 Prætenditur incurſus P. Didaci de Medina ob eadem Cauſam.

20. Prætenditur incurſus P. Roch de Molina, eo quod dicebat Prouiſorē, & Vicarium Epiſcopi non autem Conſervatores eſſe excommunicatos ex diſpoſitione Teſtium, quos Patres allegant examinatos parte non citata.

21 Prætenditur incurſus P. Calderoni eo quod ſcriptum eſt Bigliettum de illius ordine à P. Franciſco della Canale cum libello directo pro-Regi, in quo inſtabat reprimi efficaciam Epiſcopi, eo quod timeri poterat, che areſcaſſe il Regno.

22 Ex adverſo ponderatur aliud Bigliettum eiuſdem Patris Franciſci ſub die 9. Aprilis 1647. directum Epiſcopo, in quo aſſeritur Patres non permittere; vt ipſe alloquatur aliquem, & quod prohibuit prædicare.

23 Ulteriùs die 25. Martij 1647. D. Ioannes Antonius da Ponte atteſtatur audiuiſſe ab vno Patre Societatis Patrem Calderonum dixiſſe nella converſatione de gli altri Patri che quando queſto non baſti che hãno dedotto, non vi è altro che dargli due archibugiate, & in vn' alta occa-
ſione

ſione riſcriſce di haber vdito, che il medeſſimo Padre diceſſe che non vi era altro che darle al Veſcouo vn colpo, deponens de auditu ab vno Patre Societatis dicentis pro exoneratione ſuæ conſcientiæ, cũ quo inter cedebant litteræ, quas litteras prætendunt Patres Societatis eſſe regiſtratas in eodem proceſſu die 15. Nouembris 1646. in quibus tantum dixeſſat, che volena darli vn colpaccio.

24 D. Martinus de Pãplona pariter deponit de auditu à dicto Jo. Antonio da Ponte, & referendo ſe ad litteras Patrũ Societatis datas à Mexico, che al Veſcouo ſi poteua dare due archibugiate, ò vn colpo.

25. Idem deponit D. Ioãnes de Caſtiglia, quod inter illos, qui ita cõſulelebant fuit P. Calderonus, necnon P. Ioannes S. Michele aſſerentis, che imbarcaſſero il Veſcouo, ò gli daſſero vn colpo, idque aſſerebant in Palacio Proregis, e nella recreatione nella Caſa Profeſſa.

26. Contra eumdem P. Joannem S. Michele alius Teſtis die 4. Aprilis 1647. deponit in auditorio, vna cum alijs, dum dictus P. ſermocinabat in Cathedrali locutum fuiſſe, vt ipſi intendebant de Epiſcopo verbis iniurioſis, & infamiam denotantibus.

27 Contra P. Petrum de Ualentia deponit vnus Teſtis; qui eſt Notarius Curiæ Laicalis ipſum allocutum fuiſſe die 8. 1647. requirendo, vt intimaret cedulam Laicalem Rectori Ciuitatis ad effectum, vt exequerentur contenta in ea, in qua invocabatur brachium ſæculare, & demandabatur etiam perſonis Eccleſiaſticis ſub pœnis temporalibus, vt recognoſcerentur Conſervatores pro legitimis.

28 Ex adverſo Patres aſſerunt non ſpecificari tenorem dictæ Cedulæ, ſed in proceſſu non adeſt alia Cedula, quam illa, quæ immediatè inſeritur, & dictus P. vti Procurator deputatus à Prouinciali pro electione Conſervatorum in vim Bullæ Gregorianæ.

29 Pro parte Patrum deducitur vacatio Sedis Epiſcopalis ex abſentia Epiſcopi ſub dicta die 6 Julij 1647. vna cum ſuo Prouiſore proceſſ. 3. pag. 134. vſque ad 140. & ex renuntiatione Gubernatoris facta coram tribus Commiſſarijs Capituli.

30 Hec tamen renuntiatio pro parte Epiſcopi prætenditur violenta ex Decretis Regis Catholici ſub grauiſſimis pœnis, ob quas remanebat abſque recurſu, ideò tacitè renuntiabat, & expreſsè renunciaſſe, ſi opus fuiſſet, prout renunciauit vt ſequitur.

Che conſiderando le differenze, che erano frà Monſ. Veſcouo, e li Padri con differentes procedimientos.

31 Poſt dictam renuntiationem die 19. Iulij 1647. Patres exhibuerunt licentias pro audiendis confeſsionibus, & prædicationibus habendis in genere tamen abſque aliqua ſpecificatione hominis alicuius Patris.

32 Renuntiatio dicti Gubernatoris non habet in ventre conditionem, nec

nec verba importantia vim,& metum, dictus autem metus cũ vi dedu-
33 citur pro parte *Epiſcopi* ex actibus præcedẽtibus,& ſubſequẽtib⁹,
ſcilicèt ex *dicto* vnius teſtis de auditu deponentis à *Patribus* fuiſſe ſo-
lutas octo, ò dieci mila pezze da otro pro conſequendo eorum intẽ-
to, vt ſequitur.

34 Dixo que ſabe, por auer ſido publico, que los Religioſos de la
Compañia de Jeſus ſobre eſte pleito ſe auian valido para conſeguir
ſu intento de la poteſtad ſecular, y no de la *Real* Audiencia, a la qual
recuſaron, para mas bien conſeguir el nombramiento de ſus llama-
dos Iuezes, Conſervadores; y oyò dezir eſte teſtigo, que para eſte efe
to dichos Religioſos auian dado ocho, ò diez mil peſos a D. Matheo
de Ciſneros, Aſſeſſor del ſeñor Conde de Salvatierra, Virrey que fue
de eſta nueua *E*ſpaña.

35 Idẽ deponit alius teſtis de auditu publico, quod *dicti* Patres ſolverint
magnã ſummã denariorũ D. Mattheo de Ciſneros Auditori V. Regis.

36 Idẽ deponit alius teſtis, vt ſequitur. q̃ para cõſeguir ſu intento ſe va-
lierõ dichos Religioſos de la poteſtad ſecular del Sing. Conde de Sal-
vatierra, Virrey que fue de eſta nueua Eſpaña, recuſando, como recu
ſaron a la *Real* Audiencia deſte Reyno, para con eſte pretexto conſe-
guir mas bien el nõbramiento de ſus *llama*dos Iuezes Conſervadores;
y fue publico, y notorio, que para eſte efeto dichos *Rel*igioſos de la
Compañia de Ieſus dieron gran cantidad de dinero a D. Mateo de Ciſ
neros Letrado, y Aſſeſſor de *dicho* ſeñor Virrey.

Eodem modo deponunt alij ſex teſtes de auditu publico.

37 Eadem vix, & metus deducitur ex depoſitione teſtium, quod Patres
pecunijs corrũperant aliquos Præbendatos Capitulares, & præcipuè
Jo. de Vega, cum quibus concordant alij octo teſtes de auditu.

38 Ulteriùs eadem vix, & metus deducitur ex eo quod cedula Regia in
timata quibus Capitularibus, *vti* ſingulis die 22. Iunij 1647. fuit
intimata præſente, & aſſociante P. Petro de Valentia, Rectore.

39 Die 25. Junij 1647. notificata fuit dicta cedula Realis Doctori Ni
colao Gomez vltimo Prouiſori Epiſcopatus, vt ſequitur. En quanto
all'officio que repreſenta della Cura della Parrochia di S. Gioſeffo,
ipſe tamen in reſponſione dixit, che li Intimatione li habeua fatta à
Parocho che ſi trouò al preſente Giudice Prouiſore.

40 In Cedula autem Reali continetur Conſervatores deputatos
à Patribus haberi debere pro veris Conſervatoribus in concernenti-
bus iniurias ſub pœnis temporalibus, tam Laicis, quã Eccleſiaſticis.

41 Die 6. Iulij 1647. fuit facta *intimatio* Capitulo cõgregato, quod de-
clarauit recepiſſe gubernium ante ipſam intimationem, vt ſequitur.
Y ſu Sen. cioè Capitulo, dixit que antes que jo el Eſcriban intimaſſe la
Real prouiſion de ſu Real Mageſtad de ſu *Real* auxilio, tenia tomado
en ſi el Gubierno.

42 Gubernator autem Cur*iæ Epiſ*copalis, qui erat vnus ex Capitulari-
bus die præcedenti intimatus, & infirmus dixit, che aſſentiua a quello
che haueſſe fatto la maggior parte del Capitolo.

C A Pa

43 A Patribus deducitur, Capitulum conceſſiſſe licentias prædicandi, & audiendi confeſſiones exhibitis licentijs priùs obtentis, ſcilicèt P. Velaſco licentia habita ab Epiſcopo anteceſſore, P. Io. Mendez, & Io. de Auolos licentia Epiſcopi anteceſſoris, P. Ludouico de Soſſa licentia pariter habita ab anteceſſore, P. Hieronymo de Lobera licentia moderni Epiſcopi, ſed tanquam Archiepiſcopi Mexican. nominati, P. Salvatori de Morales licentia moderni Epiſcopi, alijs tredecim Patribus qui præſentarunt licentias aliorum Epiſcoporum; Patribus Franciſco de Vriue, & Dicaco de Aguilar licentijs moderni Epiſcopi exhibitis.

44 Idem Capitulū alijs Regularibus, & Secularibus cōceſſit licentias.

45 Teſtes deponentes, quod Patres tempore Sedis vacantis audierunt confeſſiones, & prædicarunt, deponunt de Patribus in genere abſque ſpecificationem nominum.

46 A Patribus excipitur Epiſcopum poſt reditum ad ſuam Eccleſiam nōn reclamaſſe, nec impugnaſſe licentias cōceſſas à Capitulo niſi poſt receptum Breue Sanctiſſimi quo tempore dictas licentias declarauit invalidas exhibendo ſe promptum cōcedere omnibus, quibus ab eodem Capitulo conceſſæ fuerant.

47 Poſt intimationem dicti Breuis Patres præſentarunt eaſdem licentias Epiſcopo, ſcilicèt die 23. Octobris 1647. qui approbando licentias a ſe, & à prædeceſſoribus cōceſſas, conceſſit etiam aliquibus alijs Patribus.

48. Sex Patres contra quos Prouiſor proceſſit ad cenſuras, excipiunt nō fuiſſe citatos.

49 Contra Patrem Franciſcum Calderonem, & Patrem Joannē de S. Michaele, & Petrum de Valentia non fuit ad declaratoriam proceſſū.

50 Tandem allegatur à Patribus proceſſus eſſe nullos ex defectu citationis præter edicta, & notificationes, vt ſupra factas, &c.

51 Et quod P. Velaſchus cum aliquibus alijs iam obierit.

Lorenſo de Alvarado &c. *El Licentiado Io. Magano.*

HAbitis quinque ſeſſionibus coram R. P. D. Frāciſco Paulutio Secretario à Cōgregatione ſpecialiter deputato, & cōtradictorijs inter partes allatis & ponderatis proceſſibus, adhibitis Advocatis, vtriuſq; partis ipſæ partes cōcordarunt in facto, illud ita, prout iacet, & ſcriptum eſt ſe habere, & in mei præſentia ſubſcripſerunt manu propria quemadmodū Ego manu propria in prędictorum fidem ſubſcribo.

Theodorus Amayden Advocatus manu propria.

IDem de Concordia huius facti in pluribus contradictorijs habitis corā R. P. D. Paulutio cum interventu tam ſupradicti, D. Theodori Amaydem Advocati Illuſtriſsimi D. Epiſcopi, quam mei tāquam Advocati Ven. Societ. Jeſu, et de ſubſcriptione propria manu facta per Adm. R. P. Laurentium de Alvarado; & per D. Licentiatum D. Joannem Magano atteſtor hac die 20. Maij 1653.

Ego Proſper Bottinus Advocatus manu propria.

Ego

EGo Carolus Formichinus atteſtor ſcripſiſſe de ordine, & mandato Illuſtriſsimi, & Reuerendiſsimi D. mei Paulutij, cum præſentia, & cõſenſu Admodũ R. P. Laurentij de Alvarado & D. Licentiati D. Ioãnis de Magano ſupradictum factum, & ſic fuiſſe inter dictas partes cõcordatum viſis, & examinatis proceſsibus, & propterea ab eis, vt ſupra ſubſcriptum & in fidem, &c. hac die 20. Maij 1653.

Ego Carolus Formichinus firmanus ſcripſi, & ſubſcripſi.

IN nomine Domini Amen. Præſenti publico inſtrumento cunctis vbique pateat euidenter, & ſit notum, quod anno Natiuitate eiuſdem D. Noſtri Ieſu Chriſti 1653. Indictione 6. die vero 18. menſis Maij. Pontificatus autem Sanctiſsimi in Chriſto Patris & D. N. D. Innocentij Diuina Prouidẽtia Papæ Decimi, anno eius nono, ſupradictus Perilluſtriſ. & Excelẽtiſ. D. Theodorus Advocatus Amaydenfil q. Geraldi Buſcoduon in Brabantia mihi &c. cognitus medio iuramento tactis &c. recognouit, & recognoſcit ſupradictam eius manum, litteras, caracteres & ſubſcriptione, ſimilique iuramento atteſtatione vera fuiſſe & eſſe ac puritate atteſtaſſe, & affirmaſſe non ſolum &c. ſed, & omni &c. ſuper quibus &c. Actum Romæ domi ſolitæ habitationis dicti Advocati ſit. in Regione Parionis, pręſentibus ibidem &c. R. D. Thoma Grillo fil. q. Fabij Dominici Tropreix, & D. Bonauentura Bouo fil. q Fabij Balneoregien. Teſtibus ad promiſſa vocatis habitis, atque rogatis. Item qualiter eiſdem anno, Indictione, Pontificatu, quibus ſupra, die vero vigeſima eiuſdem menſis Maij, ſupradictus Perill. & Adm. R. D. Advocatus proſper Boſtinus fil. q. alterius proſperi Lucen. mihi &c. cognitus ſponte &c. medio iuramento tacto pectore more &c. ac alias omni meliori modo &c. recognouit, & recognoſcit ſupradictam ipſius ſubſcriptionem, manum, litteram, caracteres, ac ſimili iuramento tacto pectore more &c. dixit, & affirmauit omnia contenta, & expreſſa in ſupradicta eius atteſtatione, vera fuiſſe, & eſſe, & pro veritate illa atteſtaſſe, ac firmaſſe non ſolum &c. ſed & omni &c. ſuper quibus &c. Actum Romæ domi ſolitæ habitationis dicti Advocati Boſtini ſit. in Regione Campij Martij. pręſentibus ibidem &c. Perill. D. Fantinello de Fantinellis filij D. Philippi Lucen. & Excellente D. Sanctæ Monteſio fil. q. Matthei de Lautniano Diœc. Ariminen. Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis ſpecialiter, atque rogatis &c. Item qualiter eiſdem anno, Indictione, Pontificatu, & die quibus ſupra, ſupradictus D. Carolus Formichinus fil. D. Franciſci Firmanus mihi &c. cognitus ſponte, &c. medio iuramento tactis &c. ac alias omni meliori modo &c. cognouit, & recognoſcit &c. ſupradictam ipſius ſubſcriptionem, manum, litteras, caracteres, ac ſimili iuramento declarauit, & affirmauit omnia contenta in ſupradicta eius atteſtatione vera fuiſſe, & eſſe, & pro veritate ab ipſo atteſtata, & firmata non ſolum &c. ſed omni &c. ſuper quibus omnibus, & ſingulis præmiſsis petitũ fuit à me Archiuij Romanæ Curiæ Scriptore, & Notario publico infraſcripto, vt præſés publi

cum recognitionis manuum Inſtrumentum facerem, atque conficerẽ &c. Actum Romę in Palatio ſolitæ reſidentiæ ſupradicti Illuſtriſsimi, Reuerendiſsimi *D. Paulutij* S. Congregationis Concilij Secretarij præſentibus ibidem audien. & intelligen. *D.* Marino fil. q. Cęſaris de Cæſaris de Monte Fortino Firmanæ *Diæceſis*, & *R. D.* Jo. Carolo *Pica* fil. q. *Rugeri* j. de *Ripa* tranſona, teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis ſpecialiter, atque rogatis.

Ego Maximus Righa Archiuij Romanæ Curiæ Scriptor præſens Inſtrumentum ſubſcripſi ſignaui, & publicaui requiſitus.

Loco † ſigni.

Collegium Scriptorum Archiuij Romanæ Curiæ Vniuerſis; &c. fidem facimus; & atteſtamur ſupra dictum D. Maximum Righam eſſe publicum, authenticum legalem ac fide dignum Notarium, noſtrumque Collegam ſuiſque ſcripturis tam publicis quam ſimilibus ſemper in iudicio & extra adhibitam fuiſſe, & de pręſenti adhiberi fidem. In quorum, &c. Datum Romę in Palatio Apoſtolico, & Cancellariæ dicti Archiuij anno Domini 1653. Indictione ſexta, die verò 20. menſis Maij.

Loco † ſigilli.

Hieronymus Palazeſchius Archiuij
Romanę Curiæ Collega.

Reſolutiones contentæ in facto concordato ex commiſſione Sacræ Congregationis die 17. Decembris 1652.

1 PAtres Societatis *Prouinciæ* Mexicanæ ante prohibitionem habebant licentiam ad concionandum, et audiendas confeſſiones ſæcularium à Domino Epiſcopo, et illius antecefforibus conceſſas. In facto num 43. et 45.

2 *Patres* omnes trium Collegiorum Ciuitatis Angelopolitanæ poſt intimationem prohibitionis factæ de mandato *Domini* Epiſcopi ceſſarunt à confeſſionibus audiendis, et Verbi *Dei* prædicatione. in Facto num. 12.

3 *Patres Petrus* de Valentia, et Ludouicus de Legaſpi petiuerunt à *D.* Epiſcopo benedictionem ad prædicandum in propria Eccleſia. in Facto num. 4.

4 *Pater* Legaſpi non prædicauit poſt intimationem prohibitionis *D.* Epiſcopi, ſed ante illam. iu Facto num. 5.

5 *Poſt* diſceſſum *Domini* Epiſcopi à Ciuitate Angelopolitana, et receſſum Vicarij Generalis, et poſt ſpontaneam renũciationem officij quã fecit Gubernator Epiſcopatus; Gubernante Capitulo, et cõcedẽte licẽtias alijs Regularibus, et ſæcularibus Sacerdotibus, ſe præſentarũt

Patres

5 Patres Societatis, & habita licentia à Capitulo prædicarunt, & confeſſiones audierunt. in Facto num. 9. 29. & 43.

6 Poſt reditum Domini Epiſcopi ad ſuam Eccleſiam Patres Societatis ſe ſe illi præſentarunt, & de illius licentia prædicarunt, & confeſſiones audierunt. in Facto num. 47.

7 Patres omnes, etiam approbati ab ipſo D. Epiſcopo ſuſpenſi fuerunt num. 1. 6. 7. & 8.

8 Poſt primam citationem comparuerunt Patres coram Domino Epiſcopo, & Vicario illius intra terminum præfixum. in Facto n. 2. & 4.

9 Solum ex atteſtatione ſimplici Prouiſoris, & non ex proceſſibus dicitur, & aſſeritur, Patres voluiſſe prædicare, & confeſſiones audire ſine licentia Epiſcopi, & in vim priuilegiorum, & quod talia priuilegia noluerint exhibere. in Facto num. 2.

10 Patres elegerunt Conſervatores propter iniurias ſibi illatas, & non apparet electionem Conſervatorum fuiſſe factam, eo quod prohibiti fuerint audire confeſſiones, et prædicare. in Facto numer. 13. & 14.

11 Poſtquam intimatum fuit Patribus Breue Sanctiſsimi ſtatim obedierunt, quia præſentarunt licentias quas habebant à Domino Epiſcopo, & anteceſſoribus, & alias aliorum, Epiſcopus verò approbando licentias à ſe, & à prædeceſſoribus conceſſas, conceſſit etiam licentiã aliquibus alijs Patribus. in Facto num. 47.

12 Omnes quinque proceſſus fabricati à Domino Epiſcopo contra Patres, & remiſsi in Curiam, ſunt nulli, ex defectu citationis. in Facto num. 50.

13 Ex omnibus proceſſibus non fuerunt probata crimina impoſita Patribus, nec apparet aliquem eorum incidiſſe in excomunicationem, nec iuſtificatæ fuerunt cenſuræ prætenſæ à Domino Epiſcopo. in Facto à num. 1. vſque ad 51.

Quatuor concluſiones inferuntur ex facto concordato, & prainſerto.

1 PAtres Societatis nunquam prætendiſſe audire confeſſiones, & prædicare abſque licentia D. Epiſcopi in Diœceſi Angelopolitana, vel ſine licentia anteceſſoris, & in vim priuilegiorum.

2 Nunquam prædicaſſe, aut confeſsiones audiuiſſe abſque licentia Ordinarij, aut ipſo repugnante, ſiuè cõtradicente, aut in vim priuilegiorũ.

3 Patres nõ elegiſſe Conſervatores pro tuendis priuilegijs prędicãdi, & confeſſiones audiẽdi abſque licentia Ordinarij; vel quia D. Epiſcopus id Patribus prohibuit, aut quia petiuit licentiarũ præſentationẽ, ſed propter iniurias, & grauamina impoſita contra iuris diſpoſitionem.

4 Patres non fuiſſe reos criminum illis impoſitorum, nec cenſuris grauatos, vt D. Epiſcopus pretendebat.

Monitorium, & decretum vltimum S. Congreg. ad fauorem PP. Societatis *in 4. & vltima ſeſs. expeditum.*

PRoſper Caffarellus Prothonotarius Apoſtolicus Vtriuſq; ſignaturę S. D. N. Papæ Referendarius, necnō Curiæ cauſarū Cameræ Apoſtolicæ generalis Auditor, Romanæq; Curię Iudex Ordinarius ſententiarū quoque, ac cenſurarū ram in eadem Romana Curia, quā extra eā latarū, ac litterarū Apoſtolicarū quarumcunq; vniuerſalis & merus executor ab eodem S. D. N. Papa ſpecialiter electus, & deputatus Vniuerſis, & ſingulis RR. *DD.* Abbatib9, *P*rioribus, Decanis, *D*iaconis, Archidiaconis, Scolaſticis, Cātoribus, Cuſtodib9, Theſaurarijs, Parochialiumq; Eccleſiarū, ſiuè Rectoribus, eorumq; Plebanis, Viceplebanis, Clericis, Curatis, Notarijs, Tabellionibus, & Officialibus quibuſcunq; ad quos præſentes noſtræ præſentabuntur ſalutē in D. &c. Cōmiſſis per Sanctiſ. in Chriſto Patrē, & *D.* N. *D.* Innocentium diuina *P*rouidentia *P*apam X. ſacrę, particulariq; Congregationi cōtrouerſijs, & cauſis inter Illuſtriſſimū, & *Re*uerendiſſimum *D.* Epiſcopum Angelopolitanum, ex vna, ac *RR.* PP. Ven. *S*ocietatis Ieſu ex altera partibus vertentibus & excitatis, & per ipſam *Sac.* Congregationem proceſſibus, & actibus in iſtis partibus fabricatis, & factis ad Romanā Curia tranſmiſſis maturè, & accuratè diſcuſſis, & examinatis ab eadē Congregatione emanauit infra inferendū decretum, ſiuè Epiſtolā adamuſsim obſervan. quod nobis pro parte Admodum *R.* P. Procuratoris Generalis totius Ven. Societatis Ieſu, omni meliori modo &c. principalis exhibitum fuit hic regiſtrandū huiuſmodi ſub tenore videlicèt, intus PerIlluſtris, et Reuerendiſs. Domine vti frater; Cum particularis hęc Congregatio (cui Sanctiſs. *D*ominus noſter controuerſias inter Amplitudinem tuā, et Patres Societatis Jeſu decidendas commiſit) confectos deſuper proceſſus. et acta à te tranſmiſſa accuratè, et maturè examinauerit, hiſce per me ſignificatum tibi voluit, vt quo ad cenſuras, quas aliquis eorumdē Religioſorum incurrere forſan potuiſſet ſuperioribus in iſtis Collegijs commorantibus facultatem impertiaris, oretenus tamen priuatim, ac remotis arbitris illorum quemcunq; qui ſenſerit ſe ſe innodatū à cenſuris, ad huiuſmodi causā, quouis pacto facientibus, abſolvendi, ita tamen, vt conſervandæ magis Chriſtianæ charitati præſens mandatū, nec publici iuris facias, nec cuiquā patere permittas communicata tibi neceſſaria, ac opportuna quatenus opus fuerit in hūc finē facultate; Cæterū ſicut eadē Cōgregatio dictos Societatis Ieſu *P*atres ſerio ad monitos cupit, vt omni obſequio, et obſervātia certare ſtudeant in amplitudinis tuæ merita, ac dignitatem, ſine quibus pro inſtituti proprij ratione animarum ſaluti, quarum cura tua eſt, incumbere minimè poſſunt; ita pariter te etiam, atque etiam hortatur, vt ea qua decet in tam laudabilem, proficuumque ordinem exiſti-

ma

matione, Religioſam hanc familiam in Vinea Domini ſummo cu fructu, ac labore deſudantem, paterna charitate amplectaris, ac foueas, quo feli-
licèt mutuo animorum cōſenſu, & maior Dei gloria, & orthodoxa fides
inter nouellas iſtic plātas vberius propagetur ſimul his amplitudini tuæ
omnem ex animo faelicitatem precor. Datum Romę decima ſexta Kal.
Januarij 1653. Amplitudinis tuæ ſtudioſus vti frater. B. Cardinalis Spa-
da. M. Albericus Secretarius, Foris verò Per Illuſtris, & Reuerendiſ-
ſimo Domino vti Fratri Epiſcopo Angelopolitano, Angelopolim Lo-
co ✝ ſigilli. Poſt cuius decreti exhibitionem, & præſentationem fui-
mus pro parte d. admodum R. P. Procuratoris Generalis inſtanter, ac
debitè requiſiti, quatenus ei pro obſeruatione ſub inſerti decreti ſpecia-
le monitorium ad Partes tranſmittendum concedere dignaremur. Vnde
Nos Proſper Caffarellus tanquam omnium, & quarumcunque litterarū
Apoſtolicarum, & ſic decretorum dictæ Sac. Congregationis & ſignan-
ter præinſerti, vti de commiſſione Sāctiſsimi emanati, Vniuerſalis, & me-
rus, executor, & eiuſdem Sanctiſſimi Auditor prædictus, attēdentes re-
quiſitionem huiuſmodi iuſtam, rationique conſentaneam fore quodque
iuſta petentibus non eſt denegādus aſſenſus & apprimè cupiētes, quod
præinſertum Decretum ſuū debitum, ac iuxta præſcriptas formas peri-
tum ad vnguem, & in omnibus & per omnia ſortiatur finem, & effectum
præfatum Decretum ſupranominato Illuſtriſsimo, & Reuerendiſsimo
D. Epiſcopo Angelopolitano, illiuſque Vicario, ſiuè Vicesgerenti, om-
nibuſq; alijs Miniſtris, & Officialibus Curiæ Archiepiſcopalis Angelo-
politanæ, ac quibuſcunq; alijs perſonis, cuiuſcunque ſint ſtatus, gradus,
& conditionis, & quacunque præfulgeant dignitate in executione præ-
ſentium nominan. & cognominan. intimamus, inſinuamus, & notifica-
mus, ac ad illorum notitiam deducimus deducique volumus, & manda-
mus per præſentes, ne de præmiſsis ignorantiam aliquam præſumere,
aut alias quomodolibet, allegare valeant, & ad omnem alium meliorem
finem, & effectum, & ſucceſiuè vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis,
& veſtrum cuilibet inſolidum committimus, & in virtute Sanctæ Obe-
dientiæ ſtrictè, et expreſſè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim vi-
ſis, ſeu receptis præſentibus, & poſtquam pro parte ſupradicti Ad-
modum R. P. Procuratoris Generalis, & aliorum Patrum dicti Ven.
Collegij Societatis Ieſu fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum fuerit
requiſitus ex parte noſtra, immò veriùs Apoſtolica authoritate ſu-
pradictum Illuſtriſsimum, ac Reuerendiſsimum D. Epiſcopum An-
gelopolitanum in Domino hortemini & illius Vicarium, ſeu Vices-
gerentem, omneſque alios Curiæ Epiſcopalis Angelopolitanæ Mini-
ſtros, & Officiales, ac alios in executione præſentium nominan. &
cognominan. moneatis, & requiratis, prout nos harum ſerie dictum
D. Epiſcopum hortamur, dictoſque verò alios prædictos ſub infraſ-
criptis cenſuris, & pœnis monemus, & requirimus, quatenus infra ſex
dierum ſpatium, quorum duos pro primo, duos pro ſecundo, & reliquos
duos dies pro tertio, vltimo, & peremptorio termino, ac monitione ca-
noni-

nonicè aſſignamus, & vos aſſignetis eiſdem ſub ſententijs, cenſuris, & pœnis arbitrio noſtro infligendis, & applicandis, debeatis; & quilibet veſtrum, ad quem ſpectat, debeat præinſerto decreto, & in eo contentis quibuſcunque, modo, & forma prout in eo mandatur, & præcipitur ad amuſſim, & ad vnguem paruiſſe, obediuiſſe, & obtemperaſſe illudque debitæ executioni demandaſſe, demandariq; feciſſe, quodque alij pareãt, & obediant, & exponens, cæterique Patres dictæ Ven. Societatis Ieſu beneficijs, gratijs, fauoribus, priuilegijs, & indulto à Sanctiſſimo reportatis modis, formis, ac cum conditionibus, qualitatibus, & iniunctionibus, de quibus in dicto Decreto vtantur, potiantur, & gaudeant, illorumque abſolutionem ſi oportuerit iuxta præciſam, & præſcriptam in eo formã conſequãtur & contra d. decreti tenorem non moleſtentur, per ſe ſe, vel alium, ſeu alios curaſſe, & mandaſſe, & pro tali effectu paritionis huiuſmodi debeant ab omnibus, & quibuſcunque iactationibus perturbationibus, moleſtationibus, & impedimentis exponentibus quoquo modo, & ex quouis prætextu &c. etiã ex cauſis, de quibus in ſupracitatis proceſſibus, & actis illatis, factis & præſtitis inferrique &c. comminatis, ac ab inferendis in futurum ceſſaſſe, deſtitiſſe pœnitus, & abſtinuiſſe, ceſſarique deſiſti, & abſtineri feciſſe, nullumque damnũ, ſiuè moleſtiam, quãvis minimam eis ex cauſis de quibus in dd. proceſſibus dediſſe, nec intuliſſe, nec dari, nec inferri permiſiſſe, & curaſſe, & ſic præinſerto decreto; imò litteris Apoſtolicis in omnibus, & per omnia paruiſſe, & pro præmiſſis, & illorum occaſione quancunque ſententiam, ſiuè quaſcunque ſententias, & in vim illius, ſeu illarum mandata de parendo, & exequutiuum, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna &c. ſeu ordinem, & ordines de parendo præfato decreto in fauorem præfatorum RR. PP. ferri, promulgari, & reſpectiuè decerni, & relaxari, aliaque fieri &c. vidiſſe, & audiuiſſe, expenſas, damna, & intereſſe paſſã, & patienda per nos quatenus opus ſit liquidan. exponentibus refeciſſe præſentibuſque noſtris monitorialibus, immò veriùs Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe, omne iura &c. omni meliori modo &c. deducendo &c. nobile officium Iudicis, & beneficium iuris implorando, & invocando, alioquin prænominati ita moniti ſi in præmiſſis ſe ſe fore grauatos ſẽſerint, modo, forma prædictis peremptoriè citetis. prout nos harum ſerie citamus eoſdem quatenus infra quinque menſes ab executione, præſentium computan. compareant Romæ iudicialiter coram nobis, vel infraſcripto R. P. D. noſtro in Ciuilibus Cauſis Locumtenente per ſe ſe, vel eorum Procuratores ſuos idoneos, cauſam eorum grauaminis allegaturi, aliaque dicturi, facturi. & oſtenſuri, iuſtitiamque prout ordo dictauerit rationis aſſecuturi, certificantes eoſdem nihilominus ſic monitos, & citatos, quod ſiuè in d. citationis termino, vt præmiſſum eſt comparuerint, ſiuè non. Nos nihilominùs ad huiuſmodi cauſæ expeditionem, & deciſionem, necnon ad omnes, et ſingulos terminos ſubſtantiales vſque ad ſententiam diffinitiuam incluſiuè etiam lite non conteſtata procedemus, ſiuè infraſcriptus

R. P.

R. P. D. Locumtenens noſter infraſcriptus procedet iuſtitia mediante: Abſolutionem verò omnium, & ſingulorum præmiſſorum, Nobis, vel Superiori noſtro tantummodo reſeruamus. Jn quorum fidem, &c. Datum Romæ ex ædibus noſtris anno Domini 1653. Indictione 6. die verò 17. menſis Septembris Pontificatus autem Sanctiſsimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentij diuina Prouidentia Papæ Decimi anno eius nono.

M. Melchiorius Locumtenens.

Ceſar Columna Cur. Cam. Apoſtolicæ Notarius.

Duplicatum Monitorium ſuper obſeruatione Decreti ſacræ particulariſque Congregationis, &c.

Declaratur præfatum decretum, ſiuè epiſtolam eſſe ad fauorem PP. Societatis.

PRocurator D. Epiſcopi prætendebat, vt apparet ex facto ſupra regiſtrato Confeſſarios, & Prædicatores trium Collegiorum Societatis Ciuitatis Angelopolitanæ fuiſſe ligatos excomunicatione, quia abſque D. Epiſcopi licentia, & ipſo contradicente prædicarunt, & confeſſiones ſæcularium audierunt, vt ſupponebatur ex adverſo ante facti concordati ſubſcriptionem; Et de facto D. Epiſcopus in quodam Edicto generali, in proceſſibus, & in varijs libris impreſſis illos tanquam excommunicatos publicauit.

Præterea idem Procurator D. Epiſcopi conatus eſt tòtis viribus demonſtrare fuiſſe iuſtificatas cenſuras impoſitas PP. Prouinciali, Magiſtris Grammaticæ, & Jldephonſo Muñoz, ac Hieronymo de Lobera. Ut in facto ſupra num. 14. 15. 16. 17. 18. 19. & 20.

Tertio conſtat ex eodem facto nũ. 21. prætendiſſe eundem Procuratorẽ D. Epiſcopi incidiſſe in excommunicationem PP. Franciſcum Calderon, & Joannem de S. Miguel ob varia crimina illis impoſita.

Quarto, Idẽ Procurator corã Jlluſtriſſimo, ac Reuerẽdiſs. D. Paulucciò, allegauit omnes proceſſus factos à D. Epiſcopo, vt apparet ex facto.

Et tandẽ Sac. Congregatio in vltima ſeſſione viſis, & examinatis proceſſibus, & facto concordato dedit decretum, ſiuè epiſtolam præinſert ã ſupra, in qua nullum ex PP. declarat excommunicatum. Ergò vltimũ decretum Sacræ Congregationis fuit, & eſt ad fauorem PP.

Et ex illo duo inferuntur. Primum PP. repertos innocentes à S. Congregatione, et quoad confeſſiones, et quoad prędicationem, ſecundum cenſuras non fuiſſe iuſtificatas à D. Epiſcopo.

ALIQVA NOTANTUR.

QVatuor Congregationes habitæ fuerunt in Palatio Emin. D. Cardinalis Spada ſuper differẽtijs vertentibus inter Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. D. Joannem dè Palafox Epiſcopum Angelopolitanum; et PP. Societatis Ieſu ſoliùs Diœceſis Angelopolitanæ.

Is

In prǽfatis ſeſsionibus aliqua dubia fuerunt propoſita coram Eminentiſs. ac Reuerendiſs. DD. Cardinalibus Spada, Sacchetto, Ginetto, Carpineo & Franciotto, necnon coram Illuſtriſsimis, & Reuerendiſsimis DD. Prælatis Fagnano, Maraldo, Pauluccio, Farneſio, & Albricio à Sanctiſs. D. N. pro dubiorum examine ſpecialiter deputatis.

Tres ſeſsiones habitę fuerunt partibus informantibus, & nondum concordato facto, Agente D. Epiſcopi, illiuſque D. Advocato concordantiam facti, pro qua enixè Procurator Mexicanę Prouinciæ Societatis Ieſu deſudauit, renuentibus.

Sed tandem ad quartam Congregationem deuentum eſt facto iam concordato ex comiſsione S. Congregationis coram Illuſtriſsimo, ac Reuerendiſsimo D. P. Pauluccio, quinque contradictorijs habitis à Partibus, adſtantibus ſimul illarum DD. Advocatis, in quibus contradictorijs, viſi, & examinati fuerunt quinque proceſſus D. Epiſcopi, necnon proceſſus à Conſervatoribus fabricatus examinatus, ac reuiſus fuit. Et in hac quarta ſeſsione S. Congreg. mature perpenſo facto concordato vltimam manum impoſuit cauſæ Angelopolitanæ decreto ſupra poſito.

Poſt hæc Agens D. Epiſcopi à S. D. N. petiuit confirmationem decreti expediti à S. Congreg. in tertia ſeſsione ſimul cum inſertione Breuis antiqui obtenti die 14. Maij 1648. & cum repetitione decreti S. Congreg. die 4. Februarij 1652. Et præfatam confirmationem obtinuit die 26. Maij 1653.

Tria tamen veniunt notanda: primum controuerſiam nõ fuiſſe inter Epiſcopum, & omnes PP. Societatis Prouinciæ Mexicanæ, ſed tantũ orta fuit in Angelopolitana Diœceſi, & ſolum cũ illis Patribus, qui in ea commorabantur. Secundum resolutiones prǽfatas fuiſſe obtentas in quatuor Congregationibus. Tertiũ resolutione habitã, & obtentã in 4. Cõgregatione eſſe pro PP. Prouinciæ Mexicanæ, vt ex ipſius tenore cõſtabit. Quartũ Breue S. D. N. fauere in multis Prouinciæ Mexicanę.

Vt ergo veritas innoteſcat duplicatum eiuſdem Breuis etiam à nobis obtenti, vna cum Monitorio pro illius obſeruatione, & cum decretis omnibus S. Congreg. ac facto concordato, & ſubſcripto à parte aduerſa in eadem Typographia Camerali impreſſum. Damus die 5. Nouembris 1653. Superiorum permiſſu.

MONITORIVM.

DE mandato Ill. & Reuerend. D. A. C. ſiue R. P. D. Melchiorij eius in Ciuilibus Locumtenentis, & ad inſtantiã RR. PP. Clericorũ Regular. Soc. Ieſu omni meliori modo &c. principaliũ aſſerẽtiũ, quod excitatis inter Ill. & Reuerend. D. Uen. fratrẽ Ioanne Epiſcopũ Angelopolitanũ in Indijs Occidẽtalibus, & dd. RR. PP. nõnullis etiã extraiudicialibus differẽtijs, & cõtrouerſijs de, & ſuper munere prædicãdi Uerbũ Dei, ac ſuper cõfeſsionibus laicorũ audiẽdis &c. rebuſq; alijs de quib⁹ in proc. cauſæ, & cauſarũ huiuſmodi in partibus fabricato, & qui ad Vrbẽ dicitur trãſmiſſus, & pro ſimilib⁹ differẽtijs ſopiẽdis, &

terminan-

mittendis adito Sanctiſs. in Chriſto Patre, & D. N. D. Innocentio diuina Prouidentia PP. X. & per S. Sanctitate eis remiſsis ad particulare nonnullorũ S. R. E. Eminentiſsimorũ, & Reuerendiſs. DD. Cardinalium, ac Illuſtriſsimorum, & Reuerendiſs. DD. Prelatorum nota dignorũ Cõgregu Talis Congregatio viſis videndis, & conſideratis conſiderandis decretum quoddam inter poſuit in inferius inſerendis litteris Apoſtolicis relatũ, & enarratũ, & eo in forma epiſtolæ corã nobis, & in actis infraſcripti noſtri Notarij deſuper, & ſub die 17. præteriti præſentato, & reſpectiuè exhibito, ac producto, & ſub ipſa die præfatis RR. PP. Soc. Ieſu requirentibus, & petentibus a nobis obſeruationem d. decreti, ſeu epiſtolæ ſupradictus D. Melchiorius monitorium pro illius obſeruatione ad partes, ſcilicet ad ipſas Indias tranſmittendum conceſſit, quodque deſuper expeditum fuit, ad quod condignam volumus haberi relationem, & quod propoſitis vlterius in præfata S. Congreg. tam pro parte præfati Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Epiſcopi, quam pro parte eorumdẽ RR. PP. Soc. Ieſu nonnullis dubijs, de quibus pariter in infra regiſtrãdis litteris, eadem Congreg. ſingulariter ſingulis reſpondit, illaq. reſoluit prout in eiſdem litteris, & vltimo loco habito pro parte præfati D. Epiſcopi ad eũdem Sanctiſſ. recurſu pro ſimilium decretorum confirmatione emanarunt litteræ Apoſt. in forma Breuis ſub Annulo Piſcatoris deſuper expeditæ, & per Iluſtriſs. & Reuerẽdiſſ. D. Gualterium Gualterium ſimiliũ litterarum Apoſt. in forma Breuis, vt apparet ſub criptæ, quarum duplicatũ per dd. PP. petitũ fuit A d. n. R. P. Pirrus Gherardus Procurator Generalis totius Soc. Ieſu prę manibus habens mihi &c. conſignauit, & ſũt pręinſertę, quæ intimentur Perill. D. ~~Licentiato Ioanni Magano Agenti~~ Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Ioannis de Palafox Epiſcopi Angelopolitani, & alijs in executione præſentiũ nominañ, & cognominañ. ne de predictis ignorãtiã aliquam præſumere, aut alias quomodolibet allegare valeant, & ad omnem alium meliorẽ finem, & effectum prout D. intimari mandauit. Unde cum D. pro parte ſupradictorũ RR. PP. inhærentium nedum ſupracitato decreto in forma Epiſtolæ emanato, & ſupradicto Illuſtriſs. D. Epiſcopo per quam ſupra S. Congreg. particulare reſpectiuè directæ. Verùm etiam monitorio ſupra relato pro illius executione cõceſſo, & expedito, & citra illorum præiudicium, ſed illis in ſuis robore, & firmitate ſemper remanẽtibus quatenus eis pro obſervatione decretorum d. S. Congreg. deſuper interpoſitorũ, & per S. Sedẽ præinſertis litteris in forma Breuis cõfirmatorũ ſcilicèt illorũ decretorum reſolventiũ, Dubia pro parte præfatorum RR. PP. Soc. Ieſu propoſita, & ſub ipſis litteris comprehenſorum, & reſpectiuè comprehenſa incipien. Primo, An Epiſcopi in partibus Indiarum, & finien. reſpondit poſſe à manifeſtis iniurijs, & moleſtijs, ac violentijs eos compeſcere etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis &c. ſpecialẽ monitorium, ſiuè dupplicatum illius cõcedere dignaremur. Quapropter tenore præſentium.

Moneãtur prædicti DD. Ioãnes Maganus nomine prædicto, & alijs nominan. et cognomin. quatenus infra triduũ ab hodie proximum venturum ſub 500. ducatorum auri in auro Reu. Cam. Apoſtol. applican. et

pro

pro illis mandati executiue, interdicti Eccleſiaſtici, ſuſpenſionis à diuinis, ac in iuris ſubſidium quatenus opus ſit, excomunicationis, alijſq; pœnis debeant, & quilibet eorum debeat præinſertis litteris Apoſt. continentibus reſolutionem factam per ſupradictã Congreg. dubiorũ pro parte Præfatorum RR. PP. propoſitum ſcilicèt ipſi reſolutioni prout iacet, & in vnoquoque dubio pro parte præfatorũ *Patrum* deſuper propoſito reſoluitur, ac etiam omnibus alijs dubijs reſolutis fauore, & ad beneficiũ dd. Patrum, & de quib⁹ in ipſo Breui paruiſſe, obediuiſſe, & obtemperaſſe, illumq; & illa debitæ executioni demandaſſe, demãdariq; feciſſe, quodq; alij pareãt, & obediant, & exponẽtes beneficijs, gratijs, fauoribus, prærogatiuis, & priuilegijs eiſdẽ PP. per ſupradictas litteras cõceſſis, & elargitis potiãtur, & gaudeant, & contra illorũ formã non moleſtentur quouis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore curaſſe, permiſiſſe, & mandaſſe, & ſic ab omnibus, & quibuſcumq; citationibus, perturbationibus, moleſtationibus & impedimẽtis exponentibus cõtra formam præinſertarum litterarum quoquo modo illatis, factis, & præſtitis, inferriq; cominatis, ac ab inferẽdis in futurũ ceſſaſſe, deſtitiſſe pœnitus, & abſtinuiſſe, ceſſariq; deſiſti, & abſtineri feciſſe, nullumq; damnũ ſiuè moleſtiam quamuis minimam eis dediſſe, nec intuliſſe, dictamq; reſolutionẽ, & ſic litteras Apoſt. tã coniunctim, quam diuiſim, & inſolidũ, & alias omni meliori modo &c. eſſe exequẽdas, & debitæ exequutioni demandandas per Nos declarari, & quamcumq; ſententiam, ſiuè quaſcumque ſententias, & in vim illius, ſiuè illarum mandatum ſiuè mandata de parendo executioni, ſiuè executiua, & alia quæcunque deſuper neceſſaria, & opportuna in fauorẽ præfatorũ RR. PP. Soc. Ieſu ferri, & promulgari, & reſpectiuè executioni, & relationi, aliaq; fieri dici, & exerceri, & exponentibus, qui omnem actionem ſibi quomodolibet competentẽ deducunt ius, & iuſtitiam non ſolũ præmiſſo, ſed, & omni alio melior modo &c. miniſtrari vidiſſe, & audiuiſſe expenſas, damna, & intereſſe paſſa, & patienda per *D.* quatenus opus ſit liquidã, exponentibus refeciſſe, & præinſertis litteris Apoſt. ac præſentibus noſtris monitorialibus, immò veriùs Apoſtolicis litteris in omnibus, & per omnia paruiſſe omne ius, omni meliori modo &c. deducto &c. Nos officium Iudicis, & beneficium Iudicis, & beneficium iuris imploran. & invocan. & inſuper modo, & forma prædictis. Inhibeatur omnibus & ſingulis præfatis monitis, ne ſtatim viſis præſentibus ſub prędictis pœnis audeant aliquit in partibus, nec alibi contra formam prædictarum litterarum quoquo modo attentare, ſeu innouare &c. & nihilominùs ſi quis compareat &c. alioquin &c. In quorum &c. Datum &c. Peræinſertæ litteræ Apoſtolicæ à ſuo originali reuiſæ concordant. Ioachinus Ualtrinus officialis deputatus.

Hieronymus Datarius

Cæſar Columna Not. Loco † † ſigillorum.

Intimatio facta in Curia Procuratori D. Epiſcopi.

Die 4. menſis Nouembris 1653. Supradictæ litteræ Apoſt. cum inſertione Monitorij fuerunt perſonaliter intimatæ D. Ioanni Magano dimiſſa copia in eius manibus per me Ioannem Baptiſtam Garuinum Apoſtolicum Curſorem.